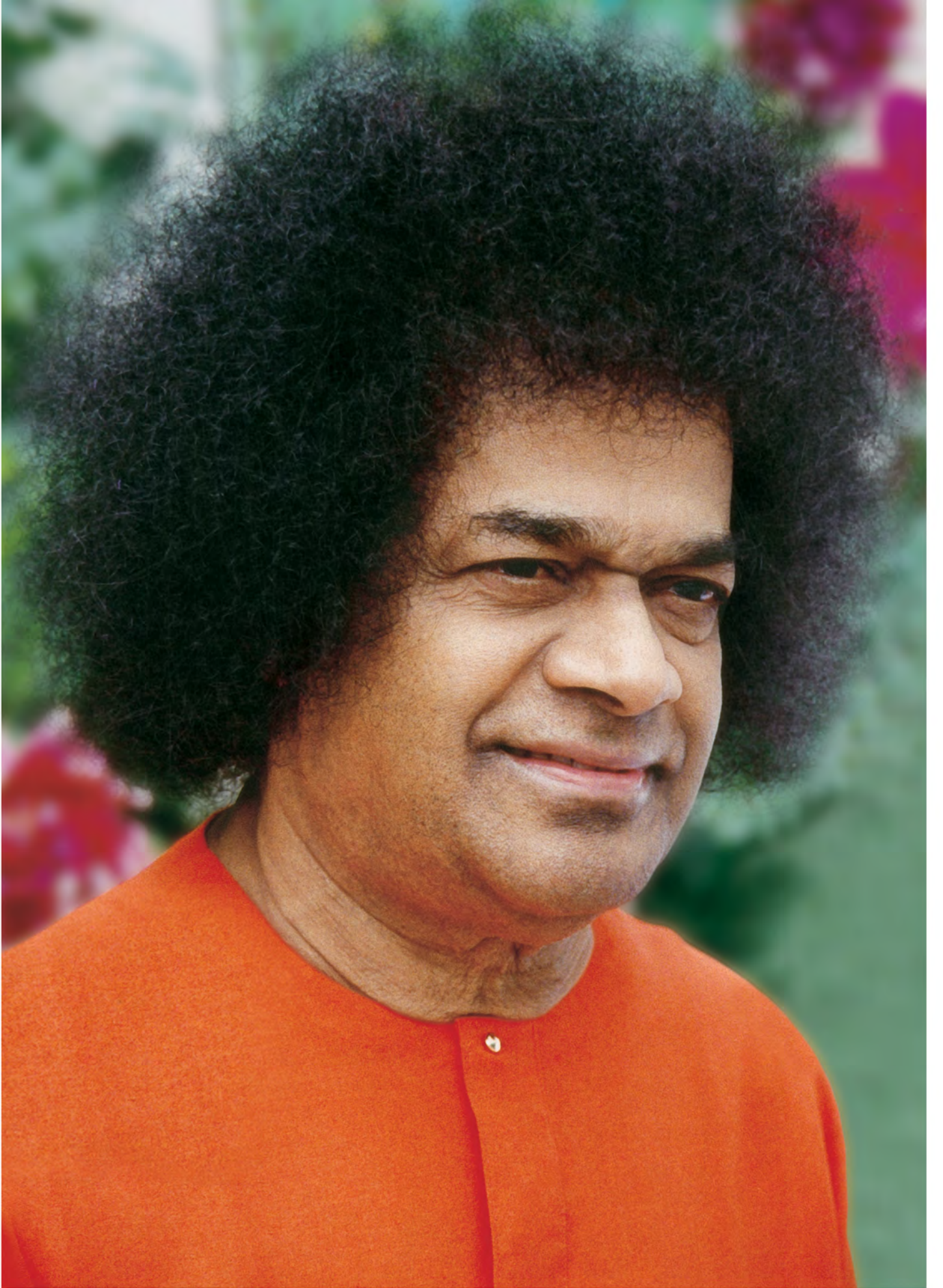

సనాతన సారథి

మార్చి 2015

“కన్నులందు ఎప్పుడు కారుణ్య దృష్టియే... పలుకులెప్పుడు ప్రీతులొలుకుచుండు”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 58
సంచిక 3

మార్చి 2015

ప్రచురణ తేదీ
ఫిబ్రవరి 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	2
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
3. మీ అంతర్వాణి సనుసరించండి	ఉగాది సందేశం	8
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (17వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	12
5. రామచరితముక దివ్య ప్రబోధము	శ్రీరామ నవమి సందేశం	15
6. ఏకాగ్రత	డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్	19
7. జీవితముక తోలుబొమ్మలాట (9వ భాగం)	చీమలకొండ జయశాస్త్రి	22
8. మహిళా సత్సంగము	చంద్రమౌళి రమాదేవి	24
9. దైవ రహస్యం	డా॥ లావణ్య నరస్యతి	26
10. జ్ఞాపకాల పందిరి (40వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	27
11. మహా మహిమాశ్చిత ప్రేమావతారి (45వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	30
12. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	33
13. భగవంతుడు - ప్రపంచం - నీవు	చిన్నకథ	37

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 విదేశాలకు: ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

ఆన్లైన్ ద్వారా సనాతన సారథి చందాలకొరకు: www.sanathanasarathi.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

“వేదవేద్యుడగు పరమాత్మ దశరథుని పుత్రునిగా ఏరీతిగా జన్మించెనో అదేరీతిగా, సాక్షాత్తు వేదము వాల్మీకి మహర్షి ముఖతః రామాయణంగా ప్రకటితమైనది. సాక్షాత్ వేదమే దివినుండి భువికి దిగివచ్చిన రామాయణం. రాముడే ఋగ్వేదము, యజుర్వేదమే లక్ష్మణుడు, సామవేదమే భరతుడు, అధర్వణ వేదమే శత్రుఘ్నుడు; నాల్గు వేదములే ఈ నలుగురు సోదరుల స్వరూపాలు ధరించి, దశరథుని ఇంట ఆడుకున్నాయి. ఋగ్వేద యజుర్వేదములు యజ్ఞయాగాది క్రతువులకు సంబంధించిన మంత్రములతో కూడినవి. కనుకనే, విశ్వామిత్రుడు యాగ సంరక్షణార్థమై రామలక్ష్మణులను తీసుకువెళ్ళినాడు” అని వివరించారు, భగవాన్. యాగ సంరక్షణ మిషన్తో రామలక్ష్మణులను గొనిపోయి, అనేక దివ్యాస్త్రములను అందజేసి, సీతారాముల కల్యాణానికి తద్వారా లోక కల్యాణానికి కారకుడైన విశ్వామిత్రుడు విశ్వమునకే మిత్రుడు, సార్థక నామధేయుడు అన్నారు. ఈ మాసం, ‘రామకథారస వాహిని’లో సీతా స్వయంవరం ఘట్టం ప్రారంభమవుతున్నది.

“వర్షాలు, పంటలు, వస్తువుల ధరలు, ప్రకృతి వైపరీత్యాలు, గ్రహాల స్థితిగతులు, రాజుల ప్రవర్తన ... వీటికి సంబంధించి క్రొత్త సంవత్సర పంచాంగంలో ఉన్న విషయాలను కస్తూరి ఇంతవరకు మీకు చెప్పాడు. అయితే, ఇవన్నీ వింటుంటే మీలో ఉన్న అశాంతి పెరుగుతుందే తప్ప తరగదు. గ్రహాల స్థితిగతులనుగురించి పంచాంగం చూసి ఆందోళన చెందకండి. ప్రళయం ప్రకృతిలో లేదు, మనస్సులోనే ఉంది. కనుక, మీరు మొట్టమొదట మీ పంచాంగములను, పంచేంద్రియములను, సద్వినియోగం చేసుకోండి, సుఖశాంతులను పొందగలరు” అని ఒకానొక ఉగాది దివ్యోపన్యాసంలో సెలవిచ్చారు భగవాన్. అంతేకాదు, “మీరు భగవదనుగ్రహం సంపాదిస్తే ఏ గ్రహంకూడా మిమ్మల్ని బాధించలేదు” అని ఉద్ఘాటించారు. భగవదనుగ్రహం పొందే మార్గమును

తెలియజేస్తుంది ఉగాది దివ్యసందేశం “మీ అంతర్వాణి ననుసరించండి”

అది 1991 జులై 9వ తేదీ. మందిరంలో కొందరు విద్యార్థులు తమకేదైనా సందేశమివ్వమని భగవాన్ ని ప్రార్థించారు. “నేనిచ్చే సందేశాన్ని మీరు నిజంగా పాటిస్తారా?” అని ప్రశ్నిస్తూ భగవాన్, “మాటలు తగ్గించండి... అతిగా మాట్లాడితే మీలో ఉన్న శక్తిని మీరు వ్యర్థం చేసుకున్నవారవుతారు. అనవసరమైన ఆలోచనల వల్ల కూడా శక్తి వృథా అవుతుంది. నన్ను చూడండి. ఈ దేహానికి 65 సం॥లు. కానీ, నేను అలా కనిపిస్తున్నానా! మీరు మాత్రం ఇంత చిన్న వయస్సులోనే వృద్ధులమాదిరి తయారవుతున్నారు. దీనికి కారణం మీరు అతి భాషణతో మీలోని శక్తిని వృథాచేసుకోవటమే...” అన్నారు. హద్దుకు లోనైన మాటలచేత, హద్దుకు మించని ఆహారముచేత ఆరోగ్య ఆనందాలను స్వంతం చేసుకోవచ్చునన్న సందేశాన్నిస్తుంది, “ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీసత్యసాయి” (17వ భాగం)

ఒక పర్యాయం ఒక భక్తుడు, “స్వామీ, ఈ లోకమంతా అన్యాయ అక్రమాలు తాండవమాడుతున్నాయి. వీటి పరిహారార్థం నావంతు సేవగా రామనామమును అచ్చు వేయించి, ఆ కాగితాలను రోడ్డుప్రక్కన గోడలపై అతికిస్తాను. అందరి దృష్టి వాటిపై పడి వారిలో పవిత్ర భావాలు బయలుదేరతాయి” అన్నాడు. అప్పుడు స్వామి, ‘గోడలపై ఎందుకయ్యా? నీ హృదయముపై అతికించుకో. హృదయంలో రామనామాన్ని ప్రతిష్ఠించుకున్నప్పుడు నీ ఆచరణ, గుణశీలములనుగురించి విని ఇతరులు నిన్ను అనుసరించి బాగుపడతారు” అని ఉద్బోధించారు. రామునికి అన్నింటియందు ధీరత్వమే కనుక, రామ నామాన్ని స్మరించేవారికికూడా ధీరత్వమే తప్ప దీనత్వం రాదు అని స్పష్టం చేస్తుంది అవతారవాణి, “రామచరిత మొక దివ్య ప్రబోధము”

భగవద్గీత చివరి అధ్యాయములో కృష్ణ పరమాత్మ, “అర్జునా! నేనింతవరకు చెప్పినది శ్రద్ధతో, ఏకాగ్రతతో విన్నావా? నీ అజ్ఞానము నశించినదా?” అని ప్రశ్నిస్తాడు. అర్జునుడు, “నష్టో మోహః స్మృతిర్లభా.... కృష్ణా! నా అజ్ఞానం తొలగి నీ అనుగ్రహముచేత జ్ఞానం పొందాను” అని సమాధానమిస్తాడు. అర్జునుడేగాక అదే సమయంలో ధృతరాష్ట్రుడు కూడా భగవద్గీతను విన్నాడు. కానీ, తన పుత్రుల భవితవ్యంగురించిన బెంగతో మనస్సు వికలంగా ఉండటంచేత ఏకాగ్రత లోపించి గీతాచార్యుని ప్రబోధ వలన లబ్ధి పొందలేకపోయాడని భగవాన్ ఒకానొక సందర్భంలో వివరించారు. భగవాన్ సందేశాల వెలుగులో రూపుదిద్దుకున్న వివరణాత్మక రచన, “ఏకాగ్రత”

కొందరు “నేను భగవంతునకు సర్వము అర్పితము చేసి శరణాగతుడనైనాను. కానీ నాకు ఎందుకింకా కష్టములు తీరలేదు?” అని చింతిస్తుంటారు. నిజంగా శరణాగతుడైనవాడు, ‘ఇవి నాకు కష్టముల’ని విచారించనే విచారించడు, చింతలను లెక్కచేయడు. కష్టములకు చింతిస్తున్నాడంటే శరణాగతుడు కాలేదన్నమాట అని వివరించారు, భగవాన్. “నాకేది వలయునో నాకేమి తెలియును! నాకేది మంచిదో నా స్వామికే తెలుసు, నా స్వామికే తెలుసు” అన్న ఒక కవీశ్వరుని భావనాస్ఫూర్తిని ప్రతిబింబిస్తుంది, “జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట” (9వ భాగం)

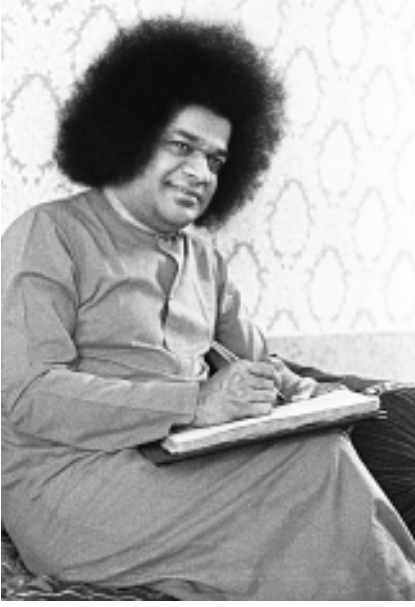
1969 నవంబరులో జరిగిన అఖిల భారత సాయి సంస్థల తృతీయ సమ్మేళనంలో భగవాన్ మహిళా విభాగానికి మార్గదర్శక సూత్రాలు అందిస్తూ, “పవిత్రమైన మాతృమూర్తులు దినదినమునకు సన్నగిల్లటంచేతనే అమృతస్వరూపమైన మన భారతదేశము ఈనాడు అన్యతమయంగా మారిపోతున్నది.... కనుక, ఆదర్శ ప్రాయులైన మాతృమూర్తులను తయారు చేసే పవిత్ర ప్రయత్నానికి ఈనాడు మన సంస్థలో మహిళా మండలి వారు కంకణము కట్టుకొనక తప్పదు” అని ఉద్ఘాటించారు. కాకి ఎవరి సొమ్ము కాజేసింది! కోకిల ఎవరికి కిరీటం పెట్టింది! నోరు మంచిదైతే పేరు మంచిదవుతుంది, అన్న

భగవాన్ సూక్తిని ప్రతిబింబిస్తూ, మాటతీరు ఆదర్శప్రాయంగా ఉండేలా చూసుకోవలసిన అవశ్యకతను గుర్తు చేస్తుంది, “మహిళా సత్సంగము” (ప్రథమ భాగం).

భక్తుల ప్రేమపూర్వక ప్రార్థనలను మన్నించి భగవాన్ ఆయా ప్రాంతాలలో చేసిన పర్యటనలు వారి అవతార వైభవంలో చిరస్మరణీయమైన మధుర ఘట్టాలు. భగవాన్ ఎక్కడ తమ పాదం మోపినా నేల ఈనినట్లుగా జనం ప్రోగై అవధుల్లేని ఆనంద పారవశ్యంతో నీరాజనం పట్టటం చూసి తీరవలసిందేగాని వర్ణింప శక్యం కాదు. స్వామి అడుగిడిన ప్రతిచోట ఆ అనంత ప్రేమసాగరంలో సంగమించటానికి అశేష జనవాహిని పరవళ్ళు త్రొక్కుతూ తరలిరావటం కనువిందు చేసే కమనీయ దృశ్యం. ‘ఏ ఊరు చూసినా ఈ నామమే సుమీ సత్యసాయీ యనుచు నిత్య జపము’ అంటూ అవతారమూర్తితో ఆనందయాత్రల విశేషాలు కొన్ని అనిల్ కుమార్ గారు పంచుకుంటున్నారు “జ్ఞాపకాల పందిరి”లో.

“దూతలలో కొందరు ప్రభువు ఆజ్ఞ ననుసరించక, తద్విరుద్ధముగా చేసి అపచారము చేస్తారు. మరికొందరు ప్రభువుయొక్క ఆసతి ఎంతవరకో అంతమాత్రమే అనుసరిస్తారు. ఐతే, మూడవ రకమువారు ప్రభువుయొక్క ఆజ్ఞను మాత్రమేకాక, వారి ఇంగితమును తెలుసుకొని, శ్రద్ధాభక్తులతో, శక్తివంచన లేకుండా కార్యక్షేత్రము నందుండి విజయము సాధిస్తారు. వీరు ఉత్తమోత్తములు” అన్నారు భగవాన్. అటువంటి ఉత్తమోత్తమ దాసుల కోవకు చెందినవారు బృందావనం ఆశ్రమం ‘కేర్ టేకర్’గా సేవలందించిన రామబ్రహ్మంగారు. అయితే వారు కూడా ఒక సందర్భంలో స్వామి పిలుపుకు ఓ క్షణం ఆలస్యంగా స్పందించారట. ఐతే, మరో సందర్భంలో స్వామి మాత్రం ఆయన పిలిచిన తక్షణమే వెళ్ళి ఆపదలో ఆయనను అదుకున్నారు. స్వామి పిలుపును వినిపించుకుంటున్నామా లేదా అని యోచించముగాని, స్వామి మాత్రం మనం పిలిచిన తక్షణమే వచ్చి మనల్ని ఆదుకోవాలని, ఆశీస్సు లందించాలని ఆశిస్తాము. అయినా ఆ అవ్యాజ కరుణా మూర్తి, ఆ “మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి” మనల్ని పడిపోకుండా కాపాడుతూనే ఉంటారు.

- స॥

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోద్ధారోనో వాహినో

(గత సంచిక తరువాయి - 13వ భాగం)

అంత విశ్వామిత్రుడు చిరునవ్వులతో రామలక్ష్మణుల దగ్గరకువచ్చి, “యశస్సులారా! నా కార్యము దిగ్విజయము గావించితిరి. ఈ సిద్ధాశ్రమ నామమును సార్థకము చేసితిరి. ఇంతియేకాదు, మీవలన నేను కృతార్థుడ నయితిని” అని పలికి ఆనంద బాష్పములు రాల్చుచూ వారి శిరస్సులను ముద్దిడుకొని, ఇరువురి భుజములపై చేతులు వేసుకొని, ఆశ్రమములోనికి తీసుకొని వెళ్లి, వారలకు యజ్ఞప్రసాదమును అందించి, “ఇక చక్కని విశ్రాంతి తీసుకొండ”ని కోరగా, వచ్చిన కార్యము నెరవేరిన ఆనందమే వారికి పెద్ద విశ్రాంతి, ప్రశాంతి కలిగించినది. అయిననూ మహాబుఘల ఆజ్ఞను మీరుట మంచిది కాదని రామలక్ష్మణులు నిశ్చింతగా నిద్రించిరి. వారి నిద్రకెట్టి భంగము కలిగించకుండుటకై అక్కడ కాపలావారిని పెట్టి వారై వారు మేల్కొను వరకు ఎవ్వరూ నిద్రాభంగము గావించరాదని ఆజ్ఞయొసగి విశ్వామిత్రుడు మరొక పర్ణశాలకు

వెళ్లెను. అక్కడ ఋత్విక్కులతో, పండితులతో, మునులతోకూడి యజ్ఞ విజయమునుగురించి, రామలక్ష్మణుల దైవశక్తులను గురించి ముచ్చటించుచూ, వర్ణించుచూ ఆనందపడుచుండిరి.

ఇంతలో రామలక్ష్మణులు మేల్కొంచి, కరచరణములు శుద్ధము చేసుకొని బైటికి వచ్చి ద్వారముదగ్గర కాపలా కాయుచున్న ఋషిశిష్యులను అడుగగా విశ్వామిత్రులవారు మీ నిద్రకు భంగము కలుగకూడదని ఆజ్ఞ ఇచ్చి చెంతనేయున్న పర్ణశాలలో మునులతో సంభాషించుచున్నారని తెలుపగనే, రామలక్ష్మణులు అచటికి వెళ్లి విశ్వామిత్రులవారికి నమస్కరించి చేతులు కట్టి నిలుచుకొని, “మహాబుషీ! ఈ కింకరులు చేయవలసిన పనేమైననూ ఇంకనూ మిగిలియుండిన తెలిపిన సంసిద్ధులమ”నగనే, అందులో ఒకరు లేచి నిలుచుకొని, “రామా! రాక్షస సంహారముతో సర్వకార్యములూ సఫలీకృత మయినవి. ఇంక మిగిలినవేమున్నవి! విశ్వామిత్రులవారి చిరకాల వాంఛ ఈడేరినది. ఇంతకంటే మాకు కావలసిన పని వేరొండు లేదు. మీరిరువురూ సాక్షాత్ శివశక్తులకారము కొన్నటుల గోచరించుచున్నారు. మీరు సామాన్యులు కారు. మిమ్ములను చూచునట్టి మహద్భాగ్యము కలిగినందుకు మేమందర మమిత ధన్యులమయితిమి” అని అందరూ నమస్కరించుచుండగా ఇంతలో ఒక ఋషి కుమారుడు ఒక తాళపత్రపు కట్టను చేతపట్టుకొని వచ్చి, విశ్వామిత్రులవారి కందించెను.

విశ్వామిత్రులు దానిని విప్పిచూచి, దానిని మరొక వృద్ధ ముని చేతికందించి, బిగ్గరగా చదివి చెప్పుమనెను. అందులో

జనకుడు పరమ ధర్మిష్ఠమయిన
మహాయాగము చేయుచున్నట్లును,
తాము శిష్య బృందములతో ఆ
యాగమునకు తప్పక విచ్చేయవలె
ననియూ ప్రార్థించినటుల
చదువగనే, అందరూ “శుభము,
శుభము” అని ఆశీర్వదించిరి.

అంతలో విశ్వామిత్రుడు
“నాయనా! ఇప్పుడు అరణ్యమున
స్వేచ్ఛా సంచారము చేయవచ్చును
కనుక, ఆశ్రమవాసుల నందరిని
తోడ్పాని రేపే నేను మిథిలాపురికి

వెళ్ల సంకల్పించితిని” అని తెలుపగనే, రాముడు,
“స్వామీ! మహదానందము. తమరాజ్ఞ ఇచ్చిన
మావలన కావలసిన పనులేమియూ ఇక లేనందున
మేముకూడనూ రేపు తెల్లవారగనే అయోధ్యకు
వెళ్లివత్తుమ”ని సెలవు గోరెను.

అంత విశ్వామిత్రుడు, “రామా! దశరథునకిచ్చిన
మాటను నేను దక్కించుకొనవలెను కదా! నేనే వెంట
తోడ్పాని వత్తునని వాగ్దానము చేసితిని కనుక నేను లేక
మీరు వెళ్ళ వీలుకాదు. మిథిలాపురములో యజ్ఞము
జరుగుచున్నది. కనుక నేను అయోధ్యకు వచ్చి
మిథిలాపురము వెళ్లుటకు కాలము చాలా తక్కువగుటచే
మీరుకూడనూ నావెంట మిథిలకు వచ్చిన అక్కడ
యాగము చూచుకొని అటునుండి అయోధ్యకు
వెళ్ళవచ్చును” అని ఒడుదుడుకులు లేక తెలిపిన
విశ్వామిత్రుని మాటలకు రాముడు ముందువెనుక
విచారించక, “స్వామీ! పితృవాక్పరిపాలన నా ప్రధాన
దీక్ష అయినందున తమకొక విన్నపము చేయవలసి
వచ్చినద”నెను.

అంత విశ్వామిత్రుడు “అది ఏమో తెలుపుమ”ని
అడుగగనే, రాముడు ఈరీతిగా తెలుప

మొదలుపెట్టెను. “మా తండ్రి,
విశ్వామిత్ర యాగమును
సంరక్షించి ఋషి పుంగవునకు
ఆనందము కలిగించి దిగ్విజయులై
రండి అని ఆజ్ఞాపించిరేకానీ,
మిగిలిన యజ్ఞములకు వెళ్ళమని
తెలుపలేదు. మిథిలాపురము
వెళ్లుటకు ప్రత్యేకించి తండ్రిగారి
అనుమతి బడయవలయును
కదా!” అని తెలుపగనే, “రామా!
దశరథుడు అంతమాత్రమే
ఆజ్ఞ ఇవ్వలేదు. ‘మీరు వెళ్లి

ఋషిపుంగవులు చెప్పినటుల నడుచుకొని వారి ఆజ్ఞను
జవదాటక మెలగుడ’నియూ, తిరిగి ‘స్వామీ! మీరే మా
పిల్లల బాధ్యతలు సర్వమూ చూచుకొని మీరే
స్వయముగా తోడ్పాని రండ’ని నాకుకూడనూ
తెలుపుట మీరు వినలేదా? కాన నే చెప్పినటుల విని నా
వెంట మిథిలకు వచ్చి అక్కడినుండి అందరం మా
శిష్యబృందముతోపాటు అయోధ్యకు పోదము” అని
విశ్వామిత్రుడు తెలుపగనే రాముడు ఇందులోని
సత్యమును కూడా గమనించి “తమ ఇష్టమెట్లో అట్లు
నడచుకొందుమ”ని తల ఊపుటచేత, “తెల్లవారగనే
ప్రయాణమునకు సిద్ధము కండ”ని విశ్వామిత్రుడు
ఆశ్రమవాసులకు ఆజ్ఞ యొసగి రామలక్ష్మణులను
తోడ్పాని నదీ తీరమునకు వెళ్లి ఆనందోల్లాసముతో ఆ
అరణ్యపు విశిష్టతలను, తాము దీనికి పూర్వము
యజ్ఞములను చేయ ప్రయత్నించ రాక్షసులవలన
కలిగిన ఆటంకములను, తాము అందుకు చేసిన
ప్రయత్నముల విఫలతలను వివరించుచూ రాక్షసుల
బాధ నేటినుండి ఆశ్రమవాసులకే కాక, చుట్టుపక్కల
ప్రజలకును తొలగి చక్కని ఆనందము కలిగినదని
వివరించెను.

6. సీతా స్వయంవరము

అది ప్రశాంతమైన వాతావరణము. మెత్తని ఇసుక తిన్నెలపై విశ్వామిత్రులవారు రామలక్ష్మణులను చెంత కూర్చోనబెట్టుకొని, మిథిలాపురమున జనకుడు చేయు యాగముయొక్క విశిష్టతను తెలుపుచుండెను.

మాటలమధ్య, జనక మహారాజు చెంత, ఒక ధనూ రత్నమున్నదనియును, అది చాలా గొప్పదనియు, దాని తేజస్సు దేదీప్యమానమై తేజరిల్లుచుండుననియు, అది మీరు చూడవలసినదనియు, అట్టి ధనుస్సు ప్రపంచమునందెందునూ లేదనియు వర్ణించెను.

ఇంతలో రాముడు ఆ ధనుస్సు మిథిలాపురాధిపతికి ఎట్లు ప్రాప్తించినదని ప్రశ్నించగనే, విశ్వామిత్రుడు, “నాయనా! వినుము! పూర్వము మిథిలాధిపతి దేవరాతుడు గొప్ప యజ్ఞము చేసెను. ఆ యజ్ఞము సామాన్యుల కసాధ్యము. మహాపవిత్రమైనది. అట్టి మానవమాత్రులకసాధ్యమైన యజ్ఞమును మిథిలాధిపతి సాధించుటచే, దేవతలు మెచ్చి యజ్ఞఫలముగా ఆ ధనుస్సు రాజునకిచ్చిరి. అది శివదేవుని ధనుస్సు; దానిని రాజు నిత్యము గంధ పుష్పాక్షతలతో పూజించి, ధూపదీపనైవేద్యాలతో ఆరాధన చేయుచుండును. దేవ, దానవ, అమర, గంధర్వ, యక్ష, రాక్షసులు ఎవరునూ దానిని ఎక్కుపెట్టలేకపోయిరి. అనేకమంది రాజు పుత్రులుకూడనూ ప్రయత్నించి విఫలమైరి. రామా! మీరు ఆ ధనుస్సును చూడ తగినవారు. ఈ యజ్ఞసమయమున దాని ప్రదర్శనము కూడా ఉండి యుండును. కనుక, తప్పక ఇది ఒక మంచి అవకాశము” అని దాని అద్భుత శక్తిని విశ్వామిత్రుడు వర్ణించుచుండ, లక్ష్మణుడు “వెళ్లదము” అన్నట్లు అన్నవైపు చూచెను. అంత రాముడు, “తప్పక మేము దానిని చూడవలెను. రేపు మీతో మేముకూడనూ వత్తుమ”ని పట్టరాని ఆనందముతో పలికిన మాటలకు విశ్వామిత్రుడు సంతసించెను.

చీకటి పడుటచే, అందరూ లేచి సిద్ధాశ్రమమునకు బయలుదేరి పోయిరి. అంత విశ్వామిత్రుడు ఆశ్రమ వాసులను పిలిచి, తెల్లవారగనే అందరూ మిథిలా పురమునకు వెళ్లుటకు సిద్ధము కండని అజ్ఞాపించెను.

అందులో కొందరు, “స్వామీ! ఆశ్రమ నిత్య కార్యక్రమములను నిర్వర్తించువారెవ్వరూ లేకుండిన ఎట్లు?” అని ప్రార్థించగా, ఎవరి కార్యక్రమములను వారు నిర్వర్తించుకొనుచుండిన అదియే ఆశ్రమ కర్తవ్య కర్మ కాగలదు. ఆశ్రమ కార్యక్రమములు ప్రత్యేకము లేవు కదా! ఆశ్రితులు చేరుటచే, ఆశ్రమము అయినది. ఆశ్రితుని కర్తవ్యము ప్రధానముకాని ఆశ్రమము ప్రత్యేకము కాదు. ఇంతియేకాక, నిన్నటినుండి రాక్షసుల బాధ తప్పినది కనుక ఆశ్రమమునకెట్టి ఇబ్బందియూ లేదు, రాదు. సర్వసృష్టికర్తయే మనందరికి ఆశ్రమము; అతనిని ఆశ్రయించిన అతనే అందరినీ ఆదరించును” అని నూతనమైన పలుకులు పలుకుచూ, విశ్వామిత్రుడు “మీమీ నిత్యానుష్ఠాన సామగ్రిని, ఆశ్రమములోని అన్ని పనిముట్లనూ మీమీ వెంట తీసికొనిరండు; ఇక్కడ ఏవియూ ఉంచనక్కర లేదు” అని తెలుపగనే, కొందరు శిష్యులు, “స్వామీ! ఎంతకాలమునకు తిరిగి వత్తుమో తెలిపిన, దానికి తగినంత మాత్రమే వెంట తెచ్చుకొందుము. అనవసరంగా ఈ భారములెందుకు?” అని ప్రార్థించిరి.

అందులకు విశ్వామిత్రుడు, “కాలము కాయములకు అధీనము కాదు. కాయమే కాలము యొక్క అధీనమందుండును. కనుక ఎప్పుడు అని చెప్ప శక్యముకాదు. తిరిగి నేనిక్కడకి వత్తునో లేదో? సందియము!” అని తెలుపగనే ఆశ్రమవాసుల గుండెలు రుల్లుమనినవి. చేతులలోని వస్త్రములు, పనిముట్లు, క్రిందజారినవి. అందరూ స్తంభించిపోయినారు. మారు మాటరాలేదు. చేయునదిలేక అడుగుటకు ధైర్యము చాలక ఆజ్ఞ ప్రకారము సామానులు, మోయతగినంత

మాత్రము సమిధలు, దర్భ ఇత్యాది సామగ్రులు మాత్రమే కట్టలు కట్టి సిద్ధపరచిరి.

విశ్వామిత్రులవారి మాటలు ఎవరికిని అర్థముకాక, వారిలోవారు అనేక యూహలు పడజొచ్చిరి. ఆ రాత్రి గడచెను. తెల్లవారినది. అందరూ సిద్ధమయి, ఆశ్రమమునకు తలుపులు బిగించుచుండ, విశ్వామిత్రులవారు “తలుపులు బిగించక, తెరిచి యుంచుడు. ఇది మనది కాదు. ఎవ్వరు వచ్చిననూ ప్రవేశించవచ్చును. సర్వవేళలా సర్వులనూ స్వాగతించునటులుండవలెను. నేటితో మనకును ఈ ఆశ్రమమునకూ సంబంధము తీరినది” అని వెలుపలకు వచ్చి, “వనదేవతలారా! మీరిక సుఖముగా వర్ధిల్లుడు. నా కార్యసిద్ధి గావించిన మీకివే కృతజ్ఞతాభివందనములు. రాక్షసుల బాధకూడనూ తీరినది. మీరిక సుఖముగా పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిగాంచి శాంతించుడు. నేను సిద్ధాశ్రమము వదలిపెట్టి పోవుచున్నాను. ఉత్తరోత్తరా నేను గంగానదికి ఉత్తరాననున్న హిమాలయ పర్వత ప్రాంతమున వసింప సంకల్పించితిని” అని వనదేవతలకు తెలిపి, నమస్కరించి, రామలక్ష్మణులతోను, సిద్ధాశ్రమ

వాసులగు మహామునులతోను బయలుదేరినాడు. ఈ విషయము తెలుసుకొని ఆశ్రమవాసులు విచారము వీడి, మాకు విశ్వామిత్రులవారెక్కడున్న అక్కడుండుటే ప్రధానముకానీ వనములూ, ఆశ్రమములూ ప్రధానము, ఆధారము కావని సంతసించి హిమాలయ పర్వత ప్రాంతము తమకు వాసయోగ్యమని భావించి, వారుకూడను వనదేవతలకు, ఆశ్రమమునకూ నమస్కరించి బయలుదేరిరి.

వారందరూ ఉత్తరాభిముఖముగా నడుచుచుండ, వారి వెనుక వేలకువేలు జింకలు, పక్షులు, నెమళ్ళు తోకలెత్తి అరచుచూ, పరుగిడి వచ్చుటను చూచి విశ్వామిత్రుడు, “వనచరములారా! మా వెంటపడక మీరిక్కడే వసించుడు, దైవము కటాక్షించును. వెళ్ళుడు!” అని వాటికికూడనూ వీడ్కోలు చెప్పి పంపివేసెను. ఆనాడు ప్రయాణము సాగించి, రాత్రికి శోణాకూలము చేరుకొనిరి. ఆ రాత్రి అక్కడే ఉండిపోవలసి వచ్చెను. శోణానదములో స్నానము చేసి, ఆచమనము గావించి నదీతీరమున అందరూ విశ్వామిత్రులవారి చుట్టునూ కూర్చొనిరి.

(సశేషం)

అతి రుద్ర మహా యజ్ఞము

కర్ణాటక రాష్ట్రమునందలి బృందావనం (వైట్ ఫీల్డ్, బెంగళూరు)లో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్య సన్నిధిలో సాయిరమేష్ క్రిషన్ సభా మండపమునందు లోక కల్యాణార్థం, విశ్వశాంతికొరకై 2015 మార్చి 1వ తేదీ నుండి 2015 మార్చి 12వ తేదీ వరకు అతిరుద్ర మహా యజ్ఞము అత్యంత వైభవంగా నిర్వహించబడును. వేదశాస్త్రాలలో నిష్ణాతులైన 140 మంది ఋత్విక్కులు ఈ మహాయజ్ఞంలో పాల్గొంటారు. 11 హోమకుండాలవద్ద యజ్ఞమును నిర్వహిస్తారు. ఈ మహా యజ్ఞమునకు విచ్చేసి భగవాన్ ఆశీస్సులనందుకోవలసిందిగా అందరినీ ఆహ్వానిస్తున్నాము.

- మేనేజింగ్ ట్రస్టీ, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు

ఉగాది సందేశం:

మీ అంతర్యామి ననుసరించండి

మీ ఆత్మలోనూ, మీ దివ్యత్వంలోనూ మీరు విశ్వాసం పెంచుకోవాలి. అమృతత్వ కాంక్షగా, వైరాగ్య భావంగా, సద్గుణములపట్ల అభిమానంగా, ప్రకృతి విలాసాలపట్ల సంభ్రమాశ్చర్యాలుగా ఈ దివ్యత్వం ప్రకటితమవుతుంది.

మంచి గంధపు చెట్ల విలువ తెలిసికొనలేక వాటిని కాల్చివేసి బొగ్గులు పోగుచేసికొంటున్నట్లుగా మానవుడు దివ్యత్వమును కేవలం మానవత్వమని భ్రమ పడుతున్నాడు. భౌతిక సుఖ శాంతులనే తన లక్ష్యంగా ఎంచుకుంటున్నాడు. నకిలీ వస్తువులే అసలు విషయాలని భ్రమపడుతున్నాడు. అదే విషాద గాధ.

రెండు పూటలా భోజనం, ఒంటిని కప్పుకోవటానికి కొన్ని గజాల బట్ట, తల దాచుకోవటానికి ఇల్లా దొరికినంతమాత్రాన, కొన్ని అప్రధానమైన వస్తువులు చిక్కినంతమాత్రాన జీవిత గమ్యం చేరుకొన్నట్లు భావిస్తున్నాడు. కాని, వీనివల్ల పొందే సుఖం స్వల్పం. అది దుఃఖపూరితం, బాధాకరం. గర్వం, ద్వేషం, అసూయ, దురాశ, దుష్టత్వంతో కూడిన ఈ సుఖం ఇతరులకు హానికరంగా పరిణమిస్తున్నది.

కొన్ని గంటలలో పాసిపోయే ఆహారం మీద ఆధారపడుతున్న ఈ శరీరము ఎంతకాలం నవనవలాడుతూ ఉండగలదు! వికసించి వసివాడిపోయేది ఏదీ సత్యం కాదు. ఎటువంటి వికారమూ లేనిదే సత్య పదార్థం.

మీరు కేవలం ధర్మకర్తలు

మానవుని స్వభావంలో శాశ్వతమైనదేది? కూడబెట్టిన సంపద, కట్టుకున్న గృహాలు, కష్టపడి పెంచుకొన్న శరీర సౌష్ఠ్యం, వృద్ధి చేసిన కుటుంబం ఇవన్నీ శాశ్వతాలు కావు. అవన్నీ కాల ప్రభావానికి లోనై నశించిపోయేవే. తాను ఎంతో ప్రేమించిన ఈ భూమినుంచి ఒక గుప్పెడు మట్టి కూడా వెంట తీసికొని పోలేడు. చనిపోయే ప్రతి మనిషి తనతో ఒక గుప్పెడు మట్టి పట్టుకుపోగలిగితే ఈ నేలమీద మట్టికి కూడా కొరత ఏర్పడి ఉండేది.

మీలో ఉన్న 'నేను' అనే అమృతాంశను గుర్తించుకోండి. అదే మీలో వెలిగే దివ్యజ్యోతి. నిరవధికమైన ఈ దివ్య సాంగత్యంవలన మీరు సువిశాలమైన అప్రమేయమైన తత్త్వమును పొందగలుగుతారు. కూడబెట్టిన వస్తువులకు మీరు ధర్మకర్తలు. మీరు ఈ కర్మక్షేత్రంలో, ఈ సత్రశాలలో ఉన్నంతవరకు వానిని వినియోగించుకోవచ్చు. వీడ్కోలు వేళ మీరు వాటిని ఇతరులకు అందించి వెళ్ళాలి. ఒక కరెన్సీ నోటును, 'ఇది నాది' అన్నప్పుడు అది తనలో నవ్వుకుంటుందట. ఎన్ని వేల చేతులు నన్ను తాకి ఈవిధంగా గర్వపడినవో అనుకుంటుంది.

దేహాంకోసం భ్రాంతులతో ప్రాకులాడవద్దు. దానిని నడిపించే దేహికోసం పరితపించండి. శరీరం కేవలం ఒక గుడారం. వడ్రంగి కొయ్యను చెక్కి ఆకారం

ఇచ్చినట్లు, కమ్మరి ఇనుమునకూ, కంసాలి బంగారమునకూ రూపం దిద్దినట్లే భగవంతుడుకూడా తన అభీష్టానుసారం రూపకల్పన చేయును. దేశ కాలములు పెనవేసికొని తయారుచేసిన ఈ బహుముఖ ప్రకృతిని భగవంతుడు తన ఇష్టానుసారం తీర్చిదిద్దును. మూలాధారము భగవంతుడు అని గ్రహించి భయం వీడండి. తుపాను గాలికి ఊగిపోయే కొమ్మమీద చిన్నారి పిచ్చుక నిబ్బరంగా కూర్చుంటున్నది. ఊగిపోయే కొమ్మమీద అది ఆధారపడటం లేదు. తన రెక్కలకు బలమున్నదనే విశ్వాసంతో చెలరేగే తుపానులో ధైర్యంగా నిలబడగలుగుచున్నది. అదేవిధంగా దైవానుగ్రహము సంపాదించి పదిలంగా కాపాడుకుంటూ దానిమీద ఆధారపడండి. తుపాను ఎంత భయంకరంగా చెలరేగినా ప్రమాదం లేకుండా మీరు నిలబడగలుగుతారు.

‘నేను’ ఎవరో తెలుసుకోండి!

మెలకువా, గాఢనిద్రా, కలా అనే మూడు దశలలో మీ అనుభవాలను విజ్ఞాన వివేకములతో విచారణ చేయండి. కల వచ్చినప్పుడు బుద్ధి, ఇంద్రియాలు పని చేయవు. మనస్సే జగత్తును సృష్టించుకొనే యజమాని. కలలో పెద్ద పులి కరుస్తుంది. త్రాచుపాము కాలుమీద లోతుగా కాటువేస్తుంది. ఎంతో భయమూ బాధా అనుభవిస్తారు. ఆ బాధపడే వ్యక్తిని ఎట్లా ఆదుకుంటారు? వైద్యునికాని, మాంత్రికునిగాని పిలిపించనక్కరలేదు. మేలుకొలిపితే చాలు, బాధ భయమూ దూరమైపోతాయి. అప్పుడు పెద్ద పులీ లేదు, త్రాచుపామూ లేదు, కరవటమూ లేదు, అని ఆ మనిషి గ్రహిస్తాడు. అట్లే, అసత్యమైన విషయములవలన కలిగే సుఖదుఃఖములనే ద్వంద్వానుభవములను జ్ఞానము తొలగించగలదు.

“నేను మేల్కొన్నాను”, “నేను గాఢ నిద్రపోయాను”,

2 “నేను కల గన్నాను” అంటున్నారు. మరి ఈ ‘నేను’

అనేది ఎవరు? మెలకువా, నిద్రా, కలా మూడూ దానికి లేవు. పుట్టినది మొదలు గిట్టేదాకా అది స్థిరంగా ఉంటుంది. ఈ అవయవాలనూ, కాయమునూ తన పరికరములుగా అది ఉపయోగించుకుంటున్నది. ఆ ‘నేను’ ఎవరో తెలిసికోవాలి. ఒకసారి తెలిసికొన్న పిమ్మట మీ మనస్సును దారి తప్పకుండా కాపుదల చేయాలి.

అమూల్యమైన ఆభరణాలు లోపల ఉన్నప్పుడే ఇనుప పెట్టెకు విలువ. అట్లే చైతన్యమూ సుగుణములూ అనే అమూల్య సంపద లోపల ఉన్నప్పుడే దేహమునకు విలువ. సద్గుణములను వ్యక్తం చేసే అవకాశములను సద్వినియోగం చేసికొంటూ జీవించాలి. లేకపోతే మనిషి భూమికి బరువు, తిండికి చేటు! మీ జీవిత ప్రమాణం రోజురోజుకీ తరిగిపోతున్నది; ప్రతి సూర్యాస్తమయంతో హరించిపోతున్నది. ఎంత పెనగులాడినా గడచిన కాలం తిరిగి రాదు. తిరిగి ఇస్తే కాలాన్ని ఈసారి బాగా ఉపయోగిస్తామని మొరపెట్టినా మరలిరాదు. పోయిన కాలం పోయినట్లే! రేపటిని గురించి ఎవరు ధీమాగా చెప్పగలరు? రేపు మీరు ఉంటారనే నమ్మకం ఏముంది? కనుక ప్రతి క్షణమునూ పవిత్ర భావములతో, పుణ్య కార్యములతో, సార్థక వాక్కులతో పవిత్రం చేసుకోండి.

మీకు భగవంతునిమీద, సర్వవ్యాపకుడైన పరమాత్ముని నామరూపాలు వేనిమీదా స్థిర విశ్వాసం లేకున్నప్పటికీ మనో వ్యాపార చాంచల్యాన్ని నిగ్రహించుకోవాలి. అహంభావం లాగినవైపుకు పోకండి. ఇంద్రియ సుఖలాలస కల్పించే ఆకర్షణలకు లొంగిపోకండి. ఇతరులకు మేలు చేయండి. ఇతరులు మిమ్మల్ని అభినందించకపోయినప్పటికీ మీ అంతరాత్మ మిమ్మల్ని మెచ్చుకొని మీకు సుఖశాంతులు ప్రసాదిస్తుంది. జీవితమనేది ఒక గమ్యస్థానం చేరుకోవటానికి చేసే ప్రయాణం. అది నిరర్థకమైన

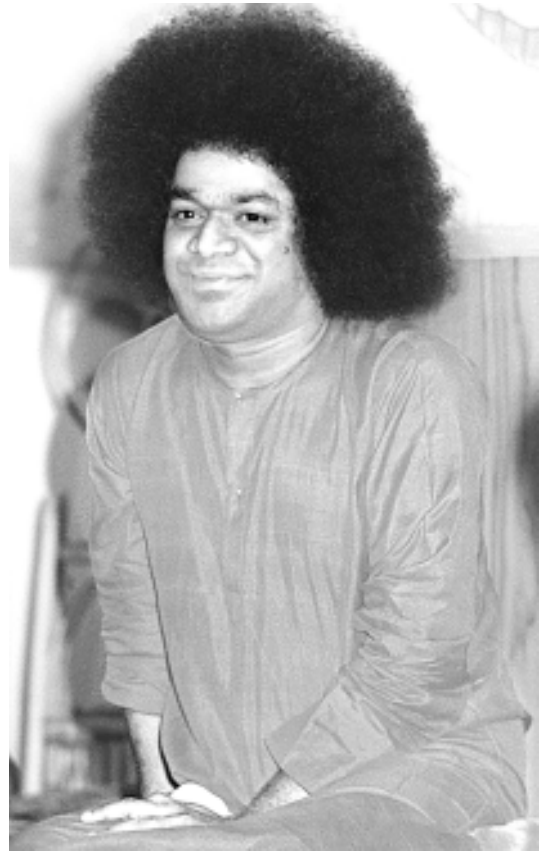
కారాగృహవాసమూ కాదు, అర్థంలేని విలాసపు విందూ కాదు. వినయ శీలం పెంచుకోండి. పరులను గురించి త్వరపడి నిర్ణయాలు చేయరాదు. ఓర్పుతో ఇతరుల ఉద్దేశాలను తెలుసుకోవాలి.

ఎవరి ఆకలిని వారే తీర్చుకోవాలి. ఆధ్యాత్మికమైన ఆకలిని తీర్చుకోవటానికి ఎవరికి వారే ప్రయత్నించాలి. ఇతరులు ప్రశంసించారని మీరు ఆ దారిని అనుసరించకూడదు. ఇంద్రియాలనూ, మనస్సునూ నిగ్రహించటంవల్ల ఏర్పడే ప్రశాంత స్థితిలో మీ నిజతత్వంతో సంభాషించండి. ఆ మౌనంలో మీకు అంతర్వాణి వినవస్తుంది. ఆ అంతర్వాణిని విన్నదానికి దాఖలా మీ ప్రవర్తనయే. మౌనధాత్రిలో వేళ్ళు పోసికొని ఆ బలంతో వృక్షం విలసిల్లుతుంది. అదేవిధంగా మీ ఆంతరంగిక చైతన్యంలోకి వేళ్ళు పారినప్పుడు మీ ఆధ్యాత్మిక జీవితం పుష్పభరితమై వికసిస్తుంది.

నడచి వచ్చిన బాటను వెనుదిరిగి చూసినందువల్ల లాభం లేదు. ముందున్న దారిని జాగ్రత్తగా పరిశీలించి గమ్యం చేరటానికి పురోగమించటమే కర్తవ్యం. మీలో ఉన్న దివ్యత్వమును, నిజతత్వమును క్రమక్రమంగా అధికంగా వ్యక్తం చేయటానికి ఈ నూతన సంవత్సరంలో కృషి చేస్తామని నిశ్చయించుకోండి.

ఆచరణ లేని ప్రచారం పనికిరాదు

కర్మమనే విత్తనం నుంచి జీవి ఉద్భవిస్తున్నాడు. సత్కర్మ ఫలితంగా మనస్సు మోక్షంవైపు ఆకర్షితమవుతుంది. సాధనా సర్వేశ్వర చింతనా మిమ్మల్ని ఆకర్షిస్తాయి. జ్యేష్ఠుడైన శ్రీరాముని అడుగుజాడలలో తమ్ములు ముగ్గురూ నడిచినట్లే ధర్మమును అనుసరించి తక్కిన మూడు పురుషార్థములూ నడుచుకోవాలి. తలచే తలపూ చెప్పే మాటా చేసే పనీ ఒకటిగా ఉండాలనేది ధర్మసూత్రాలలో ప్రధానం. నువ్వు ఆచరించని విషయాలను ఇతరులకు ఆదేశించవద్దు. ఆచరణ లేని ప్రచారం పనికిరాదు. పూర్వం రణజోధ్ అనే ఆయన

భగవద్గీత ప్రచారం చేస్తూ ఉండేవాడు. గీత దైవవాణి అనీ ప్రమాణమనీ చెప్పేవాడు. ప్రవచనం పూర్తి కాగానే శ్రోతల వరుసలలోకి విరాళాలకోసం పళ్ళెం పంపించే వాడు. ఒకనాడు శ్రోతలలో ఒకాయన చివాలున లేచి, మీరు చేస్తున్న పని గీతాధర్మ విరుద్ధం కాదా? అని ఎదుర్కొన్నాడు. భగవద్గీతలో కృష్ణుడు పరిగ్రహము దోషమని బోధించినాడు. భక్తులదగ్గర విరాళాలు సేకరించటం అపరిగ్రహమనే ధర్మానికి వ్యతిరేకం.

గీతా ప్రవచనానికి ఇంత రుసుము చెల్లించాలని బేరం చేసేవారు అపరిగ్రహ ధర్మానికి వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. ఇది నిజంగా వంచనమే. భగవంతుడు సర్వోత్తముడనే భావన అనుభవించగలవారికే దేవాలయం నిర్మించటానికి తగిన అర్హత ఉంటుంది. రాజు ముందు తలవంచి ఆయనే తన యజమాని అనీ,

అధినాథుడనీ భావించేవారు రాజుకి గుడి కట్టాలికానీ దేవునికి గుడి కట్టకూడదు. ముందుగా మీ భక్తిని దైవం మీదనే సంపూర్ణంగా కేంద్రీకరించుకోవాలి. దైవాన్ని తప్ప ఇంకెవరినీ సేవించము అని నిశ్చయించుకోవాలి. కనబడినవాళ్ళందరి దగ్గరా విరాళాలు పోగుచేసి ఆలయం నిర్మించి దాని ప్రారంభోత్సవానికి ఒక మంత్రిని ఆహ్వానిస్తే, లౌకిక ప్రాబల్యంకోసం ఆలయ నిర్మాణం ఒక సాకుగా చేసుకొన్న భౌతిక జీవులుగా మీ స్వభావమును ప్రకటించుకొన్నట్లవుతుంది.

భక్తులమని చెప్పుకుంటూ నా పేరు చెప్పి విరాళాలు సేకరించేవారు కొందరు వస్తూ ఉంటారు. అది వారి శీలమునకే గొప్ప కళంకం. అటువంటివారి విషయంలో జాగ్రత్తపడండి. ధనం సేకరించే కార్యక్రమాలతో నాకు ఎటువంటి సంబంధమూ లేదనీ, వానితో నాకు ప్రమేయం ఉండదనీ జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి.

మీరు ఇంకేమి చేసినా చేయకపోయినా భగవంతుడు మీలో నెలకొని ఉన్నాడని తెలిసికోవాలి. ఆయనను గుర్తించి మీలోనూ, మీద్వారాను దివ్యత్వం వ్యక్తమవుతున్నదని గ్రహించండి. సమాజమునకు మూలస్తంభమైన గృహస్థు తన బాధ్యతలను విస్మరించి

తనకున్న అవకాశములను జారవిడిచినందువల్ల సంఘపు నిర్మాణం సడలిపోయి నేలకూలుతున్నదని ఒక వక్త తన ప్రసంగంలో చెప్పాడు. ఆయన చెప్పినది నిజమే! కానీ, నాలుగవ ఆశ్రమానికి చెందిన సన్న్యాసులు కూడా చాలా పతనం చెందినారు. కాబట్టి, సన్న్యాసులపట్ల పూర్వం ఉండిన గౌరవం మాయమైపోయింది. సన్న్యాసి ఎన్నో కఠిన నియమాలను అనుసరిస్తూ ఎంతో నిగ్రహంతో జీవితం గడపాలి. ఆ సమున్నత శిఖరం నుండి జారిపోయిన సన్న్యాసులపట్ల ప్రజలకు గౌరవం నశించిపోయింది. ఇప్పుడుకూడా కఠోర నియమాలను తు.చ.తప్పకుండా అనుసరిస్తూ సన్న్యాసాశ్రమం గడుపుతున్నవారు లేకపోలేదు. అటువంటివారికోసం అన్వేషించి ఎక్కడున్నారో తెలిసికోవాలి. మీ వెంట పడి మీ పోషణ కోసం ఆరాటపడే సన్న్యాసులు మీకంటే కూడా లౌకిక జీవన వ్యామోహితులని గ్రహించండి.

ఆరోగ్యప్రదమైన క్షీరములిచ్చే గోవులు సద్గుణములు. ఆ గోవుల మీద దూకి చీల్చి చెండాడే పెద్ద పులులు దుర్గుణములు. భగవన్నామంతో ప్రహరీ గోడ కట్టుకొంటే దుర్గుణములవల్ల మీకూ మీ సుగుణములకూ హాని కలుగదు.

(శ్రీ సత్యసాయి వచనామృతమునుండి)

మందిరాలొద్దు - చందాలొద్దు

సత్యసాయి సంస్థలకి, వాటి సేవాకార్యక్రమాలకీ డొనేషన్లొద్దు, మందిరాలొద్దు, సత్రాలొద్దు, ప్రచారం వద్దు, నిర్మలంగా ఉండే మీ హృదయ మందిరమే నాకు చాలు. ఆకలితో అల్లాడేవారికి అన్నం పెట్టండి. దిక్కులేనివాళ్ళకి మీ శక్తికొలదీ సహాయం చెయ్యండి. చందాలు వసూలు చెయ్యకండి. దాహంతో ఉన్నవాడికి ఓ టంబ్లరు మంచి నీళ్ళివ్వండి. అదే చాలు. క్వాలిటీ ముఖ్యం, క్వాలిటీ కాదు. నాకోసం మందిరాలు, భవనాలూ, భూములు వద్దు. వాటికొరకు చందాలు వసూలు చెయ్యటంవల్ల పుణ్యం కాదు సరికదా, స్వామికి చెడ్డపేరు తెచ్చి పాపం మూటకట్టుకుంటున్నారు. ఇదా మీ ఆధ్యాత్మిక సాధన!

- బాబా

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

(17వ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

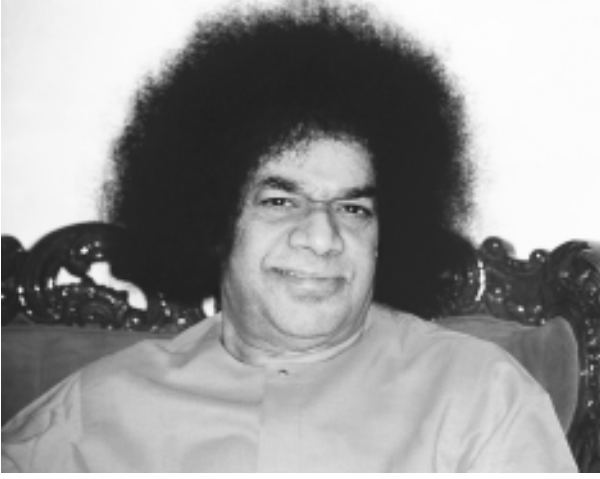
“యోగస్య ప్రథమం ద్వారం వాఙ్మిరోధః”, జిహ్వేంద్రియమును నిగ్రహించక దైవత్వమును పొందటం, యోగద్వారములో ప్రవేశించటం అసాధ్యము అని గీత శాసించింది. మానవునికి ఉన్న ఇంద్రియములలో ఒక్కొక్క ఇంద్రియమునకు ఒక్కొక్క శక్తి మాత్రమే ఉంటున్నది. కానీ, జిహ్వకు రెండు విధములైన శక్తులుంటున్నవి. ఒకటి మాట్లాడటము, రెండవది రుచి చూడటము. కనుకనే, ఈ జిహ్వను అతి జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకోవాలని గీతాచార్యులు చెప్పారు. జిహ్వను అదుపులోకి తెచ్చుకొనిన అట్టి సాధకుని హృదయం నిర్మలమై, నిశ్చలమై, నిస్సార్థమై పరతత్వమును పొందుతుందని బోధించినారు. ఈ కారణమును పురస్కరించుకొనియే చాతుర్మాస్య వ్రతమని, ఏకాదశీ వ్రతమని, ఒక్క పొద్దులనీ, సాధకులు పరిపరి పేర్లతో అనుభవిస్తూ వచ్చారు.

చాతుర్మాస్యమనగా వర్షాకాలములో గురుపూర్ణిమ నుండి నాలుగు నెలలు ఆహారమును అదుపులో ఉంచుకొనటం, మౌనమును వహించటము, తద్వారా జిహ్వను అదుపులో ఉంచుకొనుటకు తగిన మార్గమును చూసుకుంటూ వచ్చారు. ఉపవాస వ్రతముకూడను ఈవిధమైన కారణములతో ఏర్పడినది. ఇది దేహరీతిగా ఆరోగ్యమునూ, మానసికరీతిగా ఆనందమును చేకూరుస్తుంది. అమితాహారము సాధకునకు చాలా ప్రమాదకరము. అన్నివిధములైన రుచులతో కూడిన ఆహారము సాధకుణ్ణి తమోగుణములోనికి తీసికొని పోతుంది. అటువంటి ఆహారమును భుజించుచూ దైవసన్నిధిని, దైవత్వమును అనుభవించుటకు సాధ్యమవుతుందని పలికినంతమాత్రమున ప్రయోజనం లేదు. ఇది స్వామి ఉవాచ.

ఎన్నో దశాబ్దాలుగా జిహ్వపరంగా, ఆరోగ్యపరంగా ఎన్నో హెచ్చరికలు చేస్తూనే ఉన్నారు, స్వామి. అజ్ఞానంతో, అమాయకత్వంతో ఆచరించే ఆహారపు అలవాట్లను విమర్శిస్తూ మనలను సరియైన బాటలో నడిపించే ప్రయత్నాలు నిర్విరామంగా చేస్తూనే ఉన్నారు.

ఆకలితో ఉన్నప్పుడు తక్కువగా ఆహారాన్ని తీసుకోవటం, ఆకలి లేకపోయినా మితిమీరి తినటం అనారోగ్య హేతువులు. నూనెతో వండిన వేపుళ్ళు, మసాలా దట్టించి రుచిగా ఉన్నాయని ఎక్కువగా తినటం వలన అజీర్తి కలుగుతుంది. అందుకనే పాలు, పళ్ళు, కూరగాయలు, ఆకుకూరలూ, మొదలైనవాటిని చాలా తరచుగా తీసుకోవటం మంచిది. బాగా నమిలి తింటే ఆహారం త్వరగా జీర్ణమై శుద్ధరక్తంగా మారి రోగాల బారి నుండి కాపాడుతుంది.

జిహ్వను అదుపులో ఉంచుకుంటే మంచి ఆరోగ్యం సమకూరుతుంది. అప్పుడే మిగిలిన ఇంద్రియములు తమంతట తామే అదుపులోకి వస్తాయి. సాధకుడు దశేంద్రియములనూ అరికట్టవలసిన అవసరము లేదు. ఒక్క జిహ్వేంద్రియమును అరికట్టినట్లయితే అన్నీ అదుపులోకి వస్తాయి. జిహ్వేంద్రియమును అరికట్టుకోలేక పోవటంచేతనే మానవునియందు అనేకరకములైన ఉద్రేకములూ, కల్లోలములూ, సందేహములూ, మానసిక చంచలత్వమూ అభివృద్ధి అవుతున్నాయి. మాటను అదుపులో ఉంచుకోవటమూ, జిహ్వను అదుపులో ఉంచుకోవటమూ సాధకునికి ప్రధానమైన సాధన, అంటూ హితము చెబుతూ, గమ్యాన్ని నిర్దేశించే స్వామి, “నా జీవితమే నా సందేశం” అంటూ ఆచరించి చూపించారు, చూపిస్తున్నారు.

స్వామి తీసుకునే ఆహారం అతి స్వల్పం. అదైనా అతి సామాన్యం తీసుకునే ఆహారం. తాము ఏనాడూ ఎటువంటి రుగ్మతలకూ లోను కాలేదంటే, అందుకు క్రమశిక్షణతో జీవితాన్ని గడపటం, మితాహారం తీసుకోవటమే ముఖ్య కారణమంటారు స్వామి. “మిత తిండి అతి హాయి, అతి తిండి మతి హాని” అని చెప్పతూ తమకు తాముగా ఆరోగ్యకరమైన ఆహారపు అలవాట్లను ఆచరించి చూపించారు. కొద్దిపాటి ఆహారముతో అనన్య సామాన్యమూ, అతి దుర్లభమూ అయిన అనేకానేక దైనందిన కార్యక్రమాలను నిర్విరామంగా నిర్వర్తించి చూపించారు, స్వామి.

జిహ్వను అదుపులో ఉంచుకొని, హద్దుకు లోనైన మాటలచేత, హద్దుకు మించని ఆహారముచేత మనలను మనము అదుపులో ఉంచుకోగలిగితే బ్రహ్మానందము మన అనుభవంలోనికి వస్తుంది. అంతేకాదు, చెడు భావాలను ఆవిర్భవించకుండా నియంత్రించుకోగలగాలి. అలా చెయ్యాలంటే, ఆహార నియంత్రణవల్లనే సాధ్యపడుతుంది. నిత్యానిత్య పరిశీలనా శక్తిని అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. దానినే బుద్ధియోగమన్నారు. ఆహారము సాత్వికమా? రాజసికమా? తామసికమా? అనే విచారణ చేయాలి. అట్లు విచారణ చేయక ఆకలి తీరటమే ప్రధాన లక్ష్యమని, దీనికి రుచియే ప్రధానమని భావించటంచేత రాగ ద్వేషములను అదుపులో పెట్టుకోలేకపోతున్నాము.

ఆహార శుద్ధిని గురించి విశ్లేషిస్తూ స్వామి త్రివిధ శుద్ధుల గురించి చెప్పారు. పాత్రశుద్ధి, పదార్థ శుద్ధి, పాక శుద్ధి, ఈ మూడు శుద్ధులూ లేకుండా ఆహారాన్ని భుజించరాదంటారు స్వామి. వండే పాత్ర పరిశుద్ధంగా ఉండాలి. పదార్థములు న్యాయార్జితములైనవిగా ఉండాలి. ఇక పాకశుద్ధి విషయంలో వండేవారి హృదయాలు ఏ భావములతో ఉన్నాయో చక్కగా యోచన చేయగలిగి ఉండాలి. కానీ, ఎవరి హృదయం ఎటువంటిదో అంచనాలకు అందదు. పాత్రశుద్ధి మన చేతుల్లో ఉన్నా, పదార్థ శుద్ధిని గురించికూడా ఆలోచన చేయలేము. కనుక, ఆహారాన్ని భుజించటానికి ముందు - “బ్రహ్మార్పణము” చేసి భుజించటమువలన ఈ మూడు శుద్ధులూ అందులో చేరిపోతాయనీ, తద్వారా ఆహారము ప్రసాదముగా మారిపోతుందనీ స్వామి మనకు తరచుగా బోధిస్తూనే ఉన్నారు.

మానవుని ఆరోగ్యముపైన ఆహారమునకు ఎంత ప్రభావము ఉందో మాటకు కూడా అంతే ప్రభావము ఉందంటారు స్వామి. “మాట మనస్సునే మార్పు చేస్తుంది. మనసునే ముక్కులు చేస్తుంది. ప్రాణాన్ని హరిస్తుంది. మానసిక ప్రవర్తన అంతయు మాటల తీరుపైననే ఆధారపడి ఉన్నది. మానసిక పరివర్తన కంటికి కనిపించేది కాదు. ఇది వినిపించేది మాత్రమే. వాడియైన ఖడ్గముతో చెట్టును కొట్టినప్పటికీ అది మరల చిగురు వేస్తుంది. కానీ, మాటలచేత విరిగిన మనస్సు అతుక్కుటానికి వీలుకాదు.

ఇనుము విరిగెనేని ఇమ్మారు ముమ్మారు

కాల్చి యతకగలడు కమ్మరీడు

మనసు విరిగెనేని మరి చేర్చగలరయ్యా?

ఉన్నమాట తెలుపుచున్న మాట

మనము మాట్లాడే మాటలు పరులను బాధపెట్టకుండా ఇతరులకు ఏవిధమైన కష్టమూ కలుగకుండా వాడటం మంచిది. “కాలుజారితే కలుగదు నష్టము - నాలుక జారితే నరకమెరా” అన్నారు భగవాన్. కాలు జారి క్రిందపడితే డాక్టరు చికిత్సచేసి గాయము మాన్పగల్గుతాడు. కానీ మనసుకు తగిలిన గాయమును మాన్పగల డాక్టరు ఈ జగత్తునందు ఎవ్వరూ లేరు. కనుక, వాచిక తపస్సును

అనుసరిస్తూ, మంచి మాటలనే బ్రహ్మస్తంగా
దాచుకోగలగాలి, అవసరాన్ని బట్టి వాడుకోగలగాలి.

ఎదుటివారి మాటలనుబట్టి, వారివారి అవాంఛనీయ
ప్రవర్తనలనుబట్టి మానసికాందోళనకు గురికావలసి
వస్తుంది. అలాగే తీసుకునే ఆహారాన్నిబట్టి కూడా ఆవేశం,
క్రోధం, భయం, చింత, ఈర్ష్య, ఆందోళన వంటివి
కలుగుతూ ఉంటాయి. తద్వారా శారీరక, మానసిక
స్థితులు అస్తవ్యస్తమైపోతాయి. అలా కాకూడదు. ఎప్పుడూ
మనిషి నిశ్చింతగా ఉండాలి, సంతృప్తమైన స్వభావాన్ని

కలిగియుండాలి. ఆనందంగా ఉండాలి. అప్పుడే శరీరం
లోపల జరిగే క్రియాకలాపాలు ఆరోగ్యాన్ని
సంతరించుకుంటాయి. వ్యాధులను దూరం చేస్తాయి.
ధన్వంతరీ ఉపదేశాలివి.

‘సాయిగీత’లోని ప్రతి అక్షరమూ ఆరోగ్య ప్రధానమే.
ప్రతి వాక్యమూ ఆరోగ్యసూత్రమే. ప్రతి సందేశమూ
ఆధ్యాత్మిక ఆరోగ్యమృత భాండమే. ఆ అమృత భాండం
నుంచి కొన్ని చుక్కలనైనా ఆస్వాదించుకుందాం.
ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకుందాం.

(ప్రశ్నం)

Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School

Alcot Gardens, Rajahmundry - 533 101

East Godavari Dist., Andhra Pradesh

(Affiliated to C.I.S.C.E., New Delhi)

Admission Notice 2015 – 2016

Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School is a unit of the Sri Sathya Sai Central Trust, Prasanthi Nilayam, Puttaparthi. It is a wholly residential boys' school following I.C.S.E. syllabus and offering education from Class I to Class X.

Admission to Class I (Boys, Indian Nationals only) of the school will take place in June, 2015.

Prospectus and Admission Forms may be obtained from the school from 09-02-2015 by paying Rs.100/- either by cash or through Demand Draft Drawn from any Nationalised Bank in favor of 'Correspondent, Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School', payable at Rajahmundry. For obtaining the application by post, please send a Demand Draft and a Self Addressed envelope (size 15 cm x 24 cm) with Rs 15 stamps affixed.

Only students who have completed LKG and UKG in English medium should apply.

Age limit for admission to Class I is between 5 years and 6 years as on 31.8.2015.

Mode of selection will be as per norms prescribed by the "RTE Act 2009".

Important Dates:

Last date for issuing the forms: 31st March, 2015

Last date for receiving the filled in forms: On or before 10th April, 2015

Phone: 0883 2430989

CORRESPONDENT

శ్రీరామ నవమి సందేశం:

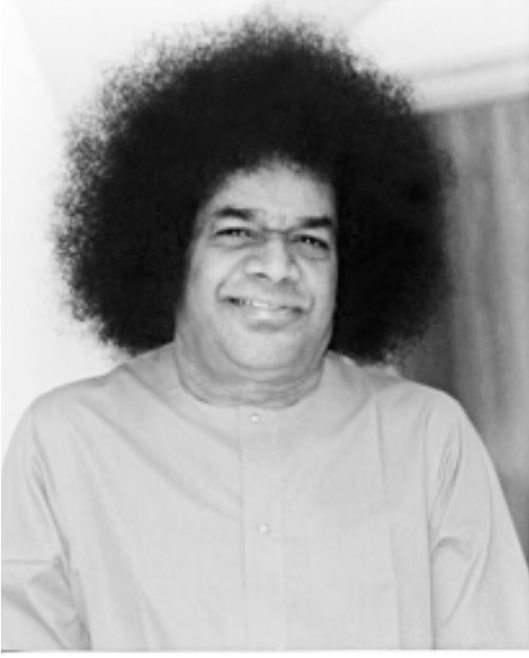
రామచరిత మొక దివ్య ప్రబోధము

ప్రేమస్వరూపులారా! వ్యక్తియొక్క ధర్మము, కుటుంబముయొక్క ధర్మము, సాంఘిక ధర్మము అనే ధర్మ త్రయమును తెలిపే నిమిత్తమై రామకథ ప్రారంభమైనది. రాముడు దయాసాగరుడు, ప్రేమస్వరూపుడు. కనుక, రామ తత్వాన్ని ప్రేమచేతనే గుర్తించటానికి సాధ్యమవుతుంది. మానవత్వంలో అంతర్భూతమై ఉన్న ప్రేమతత్వాన్ని మానవుడు అభివృద్ధిపర్చుకున్నప్పుడే దివ్యమైన ఆత్మతత్వాన్ని అర్థం చేసుకోగలడు. నేటి సమాజానికి రామాయణం అత్యవసరం, కారణమేమిటి? ఈనాడు పుత్రుడు తండ్రి మాట వినటం లేదు; తల్లిదండ్రులు పుత్రునియొక్క శ్రేయస్సును గురించి ఆలోచించటం లేదు. శిష్యునికి గురువుయందు విశ్వాసం లేదు; గురువు శిష్యునికి హితమును బోధించటం లేదు. ఇట్టి పరిస్థితులందు సమాజానికి రామాయణంలో అంతర్భాగమై ఉన్న ధర్మాలు అత్యవసరం. వ్యక్తియొక్క నిజతత్త్వమును వెల్లడించునదే రామాయణం. సోదరులమధ్య ఉండ వలసిన ఐక్యతను, తండ్రి బిడ్డలమధ్య, గురుశిష్యుల మధ్య ఉండవలసిన సంబంధ బాంధవ్యమును విపులీకరించి బోధించునదే రామాయణం. భారతీయ సంస్కృతి “సత్యం బ్రూయాత్, ప్రియం బ్రూయాత్, న బ్రూయాత్ సత్యమప్రియం” అని ప్రబోధించింది. మొదటిది నైతిక విలువ, రెండవది ధార్మిక విలువ, మూడవది ఆధ్యాత్మిక విలువ. ఈ తత్త్వములు మూడూ రామాయణమునందు ఇమిడియున్నవి.

రావణుడు ఎన్ని విద్యలు చదివినా, ఎంత కఠోర తపస్సు చేసినా అతనిలో హృదయ పరివర్తన కలుగలేదు. అతడు వాంఛలచేత కుమిలిపోయాడు, ఆశలచేత కృంగిపోయాడు, కోరికలచేత కల్మషు డయ్యాడు. కానీ, చిట్టచివరికి తన ప్రాణం పోయే ముందు ప్రజలకు ఒక చక్కని సందేశాన్ని అందించాడు. “ఓ ప్రజలారా! నేను కామమునకు లొంగిపోయి నా కుమారులను పోగొట్టుకున్నాను; వాంఛలకు లోబడి నా వంశమును నాశనం గావించుకున్నాను; రాగమునకు లోబడి నా రాజ్యమును భస్మం గావించుకున్నాను. మీరు నావలె చెడిపోకండి, రామునివలె ధర్మమార్గమును అవలంబించి జీవితంలో ఉత్తీర్ణులు కండి” అన్నాడు.

పితృవాక్య పరిపాలన

కైకేయి తన కుమారుడైన భరతుడే రాజ్యమేలాలని ఆశించింది. కానీ, భరతునికి రాజ్యాపేక్షలేదు. రాముడు చిత్రకూట పర్వతముపై ఉండగా అతడు వెళ్ళి రాముని పాదములపై పడి “స్వామీ! నాకు ఈ రాజ్యం అక్కర్లేదు. మీరు జ్యేష్ఠ పుత్రులు. కాబట్టి, మీరే ఈ రాజ్యమును పరిపాలించాలి” అని ప్రార్థించాడు. కానీ, రాముడు దీనికి అంగీకరించలేదు. “మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ”. “నీవు తండ్రి ఆజ్ఞను శిరసావహించాలి. తల్లి కోరికను నెరవేర్చాలి. కాబట్టి, నీవే అయోధ్యను పరిపాలించు. నీకు కావలసిన సహాయం చేస్తాను” అన్నాడు. ఈనాడు అనేకమంది రామాయణమును

చదువుతున్నారు, ప్రబోధిస్తున్నారు. కానీ, బోధలు సల్వే పెద్దలు ఎవరైనా పితృవాక్య పరిపాలన సల్పుతున్నారా? కేవలం గ్రంథ పరిచయానికే తమ జీవితాన్ని అంకితం చేస్తున్నారాగాని, ఆచరణలో ప్రవేశించటం లేదు. మైసూర్‌పాక్, గులాబ్‌జామ్, మిరాయి అని ఎన్ని పర్యాయములు ఉచ్చరించినా వాటి రుచి తెలియదు కదా. అదేవిధంగా గ్రంథ పరిచయమువల్ల ఇన్స్పిరేషన్ (సమాచారం) మాత్రమే లభిస్తుందిగాని, ట్రాన్స్‌ఫర్మేషన్ (మానసిక పరివర్తన) చేకూరదు.

దైవత్వానికి చిహ్నములు

విద్యలో రాముడు, రావణుడు సమానులే. కానీ, వాల్మీకి రావణుణ్ణి మూర్ఖుడని విమర్శించాడు, రాముణ్ణి దివ్యాత్మస్వరూపుడని వర్ణించాడు. కారణమేమిటి? రావణుడు తాను చదివిన చదువును ఆచరణలో పెట్టి జీర్ణించుకోకుండా దుర్మార్గంలో ప్రవేశపెట్టి దుర్వినియోగపర్చుకున్నాడు. రాముడు తన చదువును ఆచరణలో పెట్టి ఆనందాన్ని అనుభవించడమే కాక

ఇతరులకు కూడా ఆనందాన్ని అందించాడు. “సర్వే లోక హితే రతః”, రాముడు లోకహితాన్ని కోరాడు. “సర్వే జ్ఞానోప సంపన్నః”, సంపూర్ణ జ్ఞాన స్వరూపునిగా వెలుగొందాడు. “సర్వే సముదితా గుణైః”, సమస్త సద్గుణములను పోషించుకున్నాడు. లోకహితాన్ని కోరటం, సంపూర్ణ జ్ఞానమును కల్గియుండటం, సమస్త సద్గుణములను పోషించుకోవటం - ఈ మూడింటి ద్వారా రాముడు తన దైవత్వాన్ని ప్రకటించాడు. ఈ మూడూ ఎవరియందుండునో వారందరూ దైవ స్వరూపులే. అసలు ప్రతి మానవుడూ దైవస్వరూపుడే. కానీ, ఆత్మాభిమానము తగ్గించుకొని దేహాభిమానమును అమితంగా పెంచుకోవడంచేత మానవునికి దివ్యత్వం బోధపడటం లేదు. దివ్యత్వాన్ని దర్శించాలనుకుంటే ప్రేమమార్గాన్ని అనుసరించాలి. కానీ, మానవుడు విశాలమైన ప్రేమను పెంచుకోలేక సంకుచితమైన లౌకిక సంబంధ బాంధవ్యాలను పెంచుకుంటున్నాడు. ‘నేను, నావారు’ అనే సంకుచితమైన ప్రేమచేతనే మానవుడు అనేక అవస్థలకు గురి అవుతున్నాడు. “లోకమంతా నావారే” అనే విశాలమైన భావాన్ని పెంచుకోవాలి.

సుఖదుఃఖాలపట్ల సమత్వం వహించాలి

జీవితంలో ఎలాంటి ఇబ్బందులు ఎదురైనా తొణకక, బెణకక వాటిని ధైర్యంగా ఎదుర్కోవాలి. జీవితమొక సవాలు, ధైర్యంగా ఎదుర్కోవాలి. ఎట్టి పరిస్థితులందైనా బలహీనతకు చోటివ్వకూడదు. బలహీనులు ఏ చిన్న కార్యమునైనా సాధించలేరు. కనుక, మీరు మానసిక బలము సంపాదించుకోవాలి, మీ మనస్సు దైవవిశ్వాసంతో కూడినదిగా ఉండాలి. మంచిపైన విశ్వాసమును, చెడుపైన అవిశ్వాసమును పెంచుకోవాలి. కష్టాలు కదలిపోయే మేఘాలవలె వస్తూంటాయి, పోతూంటాయి. వాటికి వెలువ కూడదు.

తలచినట్టి పనులు తారుమారైనచో
తొణకవలదు ఎవరు బెణకవలదు
చీకు చింత వీడి చిరునవ్వు నవ్విస
అతడె గుండె పండినట్టివాడు

పట్టాభిషేకానికి సంసిద్ధమైన రాముడు అదే క్షణంలో ఆనందంగా అడవికి వెళ్ళాడు. “సుఖ దుఃఖే సమేకృత్వా లాభా లాభౌ జయా జయౌ”, సుఖ దుఃఖాలయందు సమత్వాన్ని వహించాడు. ఇట్టి సమత్వం మానవుని యందు కనిపించటం లేదు. తనకు అర్హత ఉండినప్పటికీ రాముడు అధికారమును ఆశించలేదు. కానీ, మానవుడు తనకు అర్హత లేనప్పటికీ అధికారం కోసం ప్రాకులాడుతున్నాడు. రామునికి అన్నింటి యందు ధీరత్వమేకాని, ఏనాడూ దీనత్వం లేదు. రామనామాన్ని స్మరించేవానికికూడా ధీరత్వమే వస్తుంది గాని, దీనత్వం రాదు. నిరంతరం రామనామాన్ని స్మరించిన హనుమంతుడు రాముని ఎదుట దీనుడై నిలిచాడు, రావణునివద్దకు పోయినప్పడు ధీరుడై నిలిచాడు. అనగా, దివ్యత్వము ఎదుట దీనుడైనాడు; అహంకారము ఎదుట ధీరుడైనాడు.

ఐకమత్యమును నేర్చునదే ఆధ్యాత్మికం

రామునియొక్క సోదరుల తత్త్వం ఎలాంటిది? వారు కష్టములకు లొంగలేదు, క్రుంగలేదు. లక్ష్మణుడు రాముణ్ని, శత్రుఘ్నుడు భరతుణ్ని సేవిస్తూ, వారి ఆజ్ఞను శిరసావహిస్తూ వచ్చారు. సోదరుల మధ్య ఇలాంటి ప్రేమ, ఐకమత్యము ఉండాలి. పాండవులు ఐదుమంది ఐకమత్యంగా ఉండటంచేతనే కౌరవులు నూరుమంది అయినా వారినేమీ చేయలేకపోయారు. కానీ సోదరులైన వాలీ సుగ్రీవుల మధ్య, రావణ విభీషణ కుంభకర్ణుల మధ్య ఐకమత్యము లోపించటంచేత అనేక చిక్కులకు గురి అయినారు. సుగ్రీవుడు, విభీషణుడు రాముని పాదాలను ఆశ్రయించడంచేత రక్షణ పొందారు. చేతియొక్క ఐదు వ్రేళ్ళూ ఏకంగా

ఉంటే ఎంతటి పనైనా చేయవచ్చును. ఒక్కొక్క వ్రేలుతో ఏ చిన్న పని అయినా చేయటానికి వీలుకాదు. ఐకమత్యం అత్యవసరం.

విశ్వశాంతి చేకూర్చు విధము తెలిపి

సంకుచిత భావముల నెల్ల సమయజేసి

ఐకమత్యము సహజీవనాదికముల

నేర్చునదే ఆధ్యాత్మికము, సాధకుడు నేర్వవలయు

స్వార్థస్వప్రయోజనాలతోకూడిన సాధనలతో కాలమును వ్యర్థం చేయకండి. మీ ఒక్కరికి మాత్రమే మోక్షం కావాలనే స్వార్థ సంకుచిత భావాన్ని త్యజించి, అందరూ దివ్యత్వాన్ని పొందాలనీ, అందరూ దివ్యమైన సౌఖ్యాన్ని అనుభవించాలనే విశాలమైన భావాన్ని పెంచుకోండి. సమాజంలో మీరుకూడా సభ్యులు కదా. కాబట్టి, సమాజ క్షేమంలోనే మీ క్షేమంకూడా ఇమిడి ఉంటుంది.

లక్ష్మణునివంటి సోదరుడు లభించడు

రామలక్ష్మణులు సీతాన్వేషణ సల్పుతూ సుగ్రీవుణ్ని కలుసుకున్నారు. అప్పుడు సుగ్రీవుడు ఒక నగల మూటను తెచ్చి, “రామా! కొద్ది రోజుల క్రిందట ఎవరో ఈ మూటను ఇక్కడ పడవేశారు. ఇందులో సీతమ్మవారి నగలేమైనా ఉన్నాయేమో చూడు” అన్నాడు. రామునికి తెలియదు పాపం! అందుచేత, “లక్ష్మణా! ఇందులో మీ వదినగారి నగలేమైనా ఉన్నాయేమో, చూడు” అన్నాడు. లక్ష్మణుడు వాటిని చూసి, “అన్నా! ఈ కుండలాలు, కంకణాలు ఎవరివో నాకు తెలియదుగాని, ఈ కాలి అందెలు మాత్రం సీతమ్మవే” అన్నాడు. “ఇవి మాత్రం నీకెట్లా తెలుసు?” అని రాముడు అడుగగా, “అన్నా! ప్రతి రోజు నిద్ర లేచిన తక్షణమే సీతమ్మ పాదాలకు నమస్కారం చేసుకోవటం నా వాడుక. ఆ తల్లికి నమస్కారం చేసుకునే సమయంలో ఈ అందెలను చూశాను” అన్నాడు. అందుచేతనే, ఒకానొక సమయంలో రాముడు, “ఈ ప్రపంచంలో వెతికితే నాకు సీతవంటి భార్య, కౌసల్యవంటి తల్లి అయినా

లభించవచ్చుగాని, లక్ష్మణునివంటి సోదరుడు లభించడు. అలాంటి సోదరుడు ఉండటంచేతనే నేను రావణుని హతమార్చి, సీతను అయోధ్యకు తేగలిగాను. ఇది నా శక్తి కాదు, లక్ష్మణునియొక్క భక్తిప్రపత్తుల శక్తియే” అన్నాడు.

పవిత్రమైన రామాయణమును ఎన్ని పర్యాయాలు విన్నా తనివి తీరదు, ఇంకా వినాలనే ఆశ వుడుతుంది. భారతీయులు అనాది కాలమునుండి రామచరితమును స్మరిస్తూనే ఉన్నారు. అయితే, అందులో ఉన్న అమూల్యమైన విషయాలను గుర్తించి ఆచరణలో పెట్టటానికి ప్రయత్నించాలి. పితృవాక్య పరిపాలన చేయాలి, తల్లిదండ్రులను గౌరవించాలి, సోదరులలో ఐకమత్యం ఉండాలి. స్త్రీలను గౌరవించాలి, గుణసంపత్తిని అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. వీటిని మీరు ఆచరణలో పెట్టినప్పుడు ఇంక రామాయణమును మీరు చదువనక్కర్లేదు, మీ జీవితమే రామాయణంగా రూపొందుతుంది.

రాముడు హృదయవాసి

రాముడు ఎక్కడున్నాడంటే ఫలానా గుడిలోనో, లేక ఫలానా క్షేత్రంలోనో ఉన్నాడని చెప్పకూడదు. “రాముడు నా హృదయవాసి. రాముడు నా ఇంటనే, వెంటనే, జంటనే ఉన్నాడు” అనే విశ్వాసాన్ని బలపర్చుకోండి. రాముణ్ని దర్శించాలంటే, ఏ క్షేత్రానికో మీరు పోనక్కరలేదు. అవన్నీ కల్పితమైన క్షేత్రాలు. శాశ్వతమైన పుణ్యక్షేత్రం మీ హృదయమే. అదియే

రాముని నివాసం. దీనినే ఒకానొక సమయంలో మీరా కూడా చెప్పింది - “కృష్ణా! నా హృదయమే నీ మందిరం” అని. “క్షేత్రజ్ఞం చాపి మాం విద్ధి” అన్నది భగవద్గీత. దేహము క్షేత్రము, భగవంతుడే క్షేత్రజ్ఞుడు. మీరు భగవంతుణ్ని లౌకికమైన కోరికలు కోరకూడదు. అవి నేడు ఉంటాయి, రేపు పోతాయి. ఈ లోకంలో లేనిది, భగవంతుని దగ్గర ఉన్నది ఏదో దానిని ఇవ్వమని కోరాలి. ఈ లోకంలో శాంతి లేదు, ఆనందం లేదు. అవి భగవంతునివద్దనే ఉన్నాయి. కనుక, వాటిని మీకు అందించుమని భగవంతుణ్ని అడగాలి. మీ హృదయాన్ని దయతోను, ప్రేమతోను నింపుకున్నప్పుడే మీకు శాంతి, ఆనందం ప్రాప్తిస్తాయి.

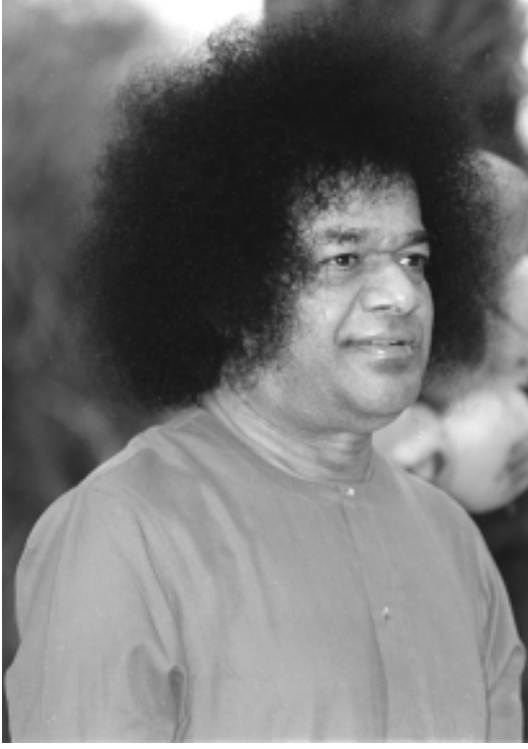
లక్ష్మణుడు సీతారాములవెంట అరణ్యానికి వెళ్ళే సమయంలో అతని తల్లి సుమిత్ర, “లక్ష్మణా! నీవు అరణ్యానికి వెళుతున్నావని భావించవద్దు. సీతారాములు లేని ఈ అయోధ్యయే మాకు అరణ్యము. సీతారాములున్న ఆ అరణ్యమే నీకు అయోధ్య. కనుక, వారిని నీ తల్లిదండ్రులుగా భావించి, సేవించు. వారికి ఎట్టి లోపమూ రాకుండా చూసుకో” అని కుమారుణ్ని ఆశీర్వాదించి పంపింది. ఆమె పేరే సుమిత్ర. అనగా, మంచి మిత్రురాలు. సుమిత్రవంటి తల్లులు, సీతవంటి భార్యలు, లక్ష్మణునివంటి సోదరులు ఈనాడు తయారు కావాలి. ఐకమత్యం అభివృద్ధి కావాలి. ఐకమత్యంవల్లనే జగత్తు సంరక్షింపబడుతుంది.

(1999 శ్రీరామ నవమి దివ్య సందేశమునుండి)

“సత్యసాయి” అంతరార్థం

‘సత్య’ ఋగ్వేదమునకు ప్రతీకం. ‘సా’ అనగా సామవేదం, ‘అ’ అనగా అథర్వణ వేదం, ‘య’ అనగా యజుర్వేదం. కనుక, సర్వవేదముల సారమే ఈ సత్యసాయి.

- బాబా

ఏకాగ్రత

డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్

“ఖజానా కాపలావారు ఎంత కాపలా కాస్తున్నప్పటికీ తెలివైన బందిపోటు దొంగ ఆశ్చర్యముగా దోపిడీ చేయును. అదేవిధముగా జ్ఞాని, వివేకము కలిగి ఇంద్రియములను తన స్వాధీనమునందుంచుకొనవలెనని గట్టి ప్రయత్నము చేయుచున్ననూ, అపాయకరమైన ఇంద్రియములు మనస్సును బలవంతపెట్టి ఆకర్షణలవైపు లాగికొనిపోవుచుండును. దేనినిగురించి ధ్యానము చేయుదురో దానిని వదలి మనస్సును వేరువాటిపై పోనీయకూడదు. ఎక్కడకు పోయిననూ నీవు ధ్యానించు దానిపైననే త్రిప్పవలెను. కడకు కావలెనన్న సర్వ వస్తువులు నీవు ధ్యానించుదానియందే చేరును. ప్రతి

దినమొకటి ధ్యానించరాదు, మార్చరాదు” అని ప్రబోధించారు, భగవాన్.

నేటి యువతరం ముఖ్యంగా విద్యార్థినీ విద్యార్థులు తాము ఎంత బాగా చదివినప్పటికీ అనుకున్న ర్యాంకులు సాధించలేకపోతున్నామనీ, రోజురోజుకీ తమ ఏకాగ్రత స్థాయి తగ్గిపోతోందని వాపోతుంటారు. ఆ సమస్య నుండి బయటపడటానికి మందులు మాకులపై ఆధార పడుతున్నారు. కౌన్సిలర్లను, సైకాలజిస్టులను ఆశ్రయిస్తూ ఉంటారు. నిజానికి ఏకాగ్రత సాధించటానికి వీటి అవసరం లేదు. తరగతి పుస్తకం తీసి చదవటం ప్రారంభించిన విద్యార్థికి ఏకాగ్రత కుదరక, పుస్తకం పక్కన పెట్టవచ్చు, లేదా నిద్రపోవచ్చు. కానీ, అదే విద్యార్థి అదే సమయంలో టీవీ ఆన్ చేస్తే గంటల తరబడి చూడవచ్చు, క్రికెట్ ఆటను ఉదయం నుండి సాయంత్రం వరకు, ఒక్కోసారి అర్ధరాత్రివరకూ చూడవచ్చు. సినిమాకెళ్తే మూడు గంటలసేపు కదలకుండా, రెప్పు వాల్చకుండా చూడవచ్చు. కానీ, చదువుకు సంబంధించిన పుస్తకం తెరవగానే కళ్ళు మూతలు పడిపోతాయి. దీనికి కారణం కష్టపడి చదవటమే. అలా కాకుండా ఇష్టపడి చదవాలి.

శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానం

భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణుడు అర్జునుడికి జ్ఞానంగురించి బోధిస్తూ ఇలా ఉపదేశించటం జరిగింది:

శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానం తత్పరస్సంయతేన్ద్రియః

జ్ఞానం లభ్యా పరాం శాంతి మచిరేణాధి గచ్ఛతి

అజ్ఞశ్చశ్రద్ధధానశ్చ సంశయాత్మా వినశ్యతి

నాయం లోకోన్తి న పరో న సుఖం సంశయాత్మనః

శ్రద్ధ కలవానికే జ్ఞానము లభించును. అటువంటివారే శాంతిని పొందగలరు. అట్లుగాక, అత్యజ్ఞానము లేక, గురు వాక్యములను నమ్మక, పెద్దల మాటల పెడచెవిన పెట్టి సంశయించు మనస్సుగలవారు విజయం సాధించలేరు. ప్రతి విషయంపై అనుమానాలు పెంచుకుంటూ, లేనిపోని సమస్యలను ఊహించుకుంటూ ప్రవర్తించే సంశయాత్ములకు ఈ లోకమునగానీ పరలోకమునగానీ

సుఖ శాంతులుండవు. కాబట్టి, నమ్మకమే శ్రద్ధ, ఏకాగ్రతలను పెంచుతుంది. వాటిపైన నమ్మకం పెంచుకోవాలి. అట్టివారికే జ్ఞానం లభిస్తుంది.

ఒక సందర్భంలో భగవాన్ బాబా సాధన, ఏకాగ్రతల గురించి భక్తులకు ప్రబోధిస్తూ, “విశ్వామిత్రుడు మహా ఋషి, కఠినమైన తపస్సు ఆచరించియూ, ఇంద్రునివలన పంపబడిన అప్పురసవలన మనసు కలవరపడి లోబడి పోయెను. కేవలము బయట తలుపు వేసి లోపల తలుపు వేసుకొనకపోతే నిద్రించిన తప్పుక అపాయము కలుగును. బయట ద్వారమును మూసి, లో ద్వారమునుకూడా మూసుకొని నిద్రించిన, ఎట్టి దొంగకయినా లోపలకు ప్రవేశించుటకు కష్టమగును. అట్లే, సాధకుడు మొదట తన శరీర భవనముయొక్క బహిర్ ద్వారములు మూయవలెను. అనగా, ఇంద్రియములను అరికట్టవలెను. తరువాత విషయ పరంపరలతో నిండియుండిన లోపలి మనస్సును స్వాధీనపరచుకొనవలెను. కొంతమంది మంచి మార్గములను అలవాటు చేసుకొనుటలో శ్రద్ధ వహించక ధారణ ప్రారంభింతురు. అది తెలివితక్కువ పని. ఎందరో మహనీయులుగా పేరు తెచ్చుకొని అలవాట్లు సరియైనవి కాక భ్రష్టులగుచున్నారు” అని సందేశమిచ్చారు.

ఈనాటి ప్రపంచంలో అటువంటివారి సంఖ్య పెరుగుచున్నది. ఎంతటి వీరుడై ధీరుడై అద్భుతాలు చేసినప్పటికీ ఎన్నో విజయాలు సాధించినప్పటికీ ఆత్మజ్ఞానము లేకపోవటంవలన, చేస్తున్న పనిపై శ్రద్ధ, ఆసక్తి, ఏకాగ్రతలు లోపించి చివరకు పతన మవుతున్నాడు. అందుకే బాబావారు, “చంచలత్వమును పోగొట్టుకుని మనస్సు క్రమక్రమేణ స్థిరపడటానికి కృషి చేయాలి” అంటారు.

ఏకాగ్రత ఎలా సాధించాలి?

కొంతమంది రాజ కుటుంబాలకు చెందిన యువకులు విలువిద్య సాధనకొరకు అడవికి వెళ్ళారు. కొంత దూరంలో ఉన్న కుండలను వరుసగా పేర్చి వాటిని గురి చూసి కొట్టాలని బాణాలు వదలసాగారు. ఒక్కరి బాణం కూడా కుండలకు తగలేదు. వారు అలా ప్రయత్నిస్తూనే

ఉన్నారు. కుండలకు కొంచెం దగ్గరగా వెళ్ళి ప్రయత్నించినా సాధించలేకపోయారు.

ఈ దృశ్యాన్ని దూరంనుండి చూస్తున్న ఒక సాధువు పకపకా నవ్వుకుంటూ వెళ్తున్నాడు. అతనిని చూసి ఒక రాజకుమారుడు, “ఏం వేళాకోళంగా ఉందా? మమ్మల్ని చూసి నవ్వుతున్నావు. విలువిద్య అంటే ముక్కు మూసుకుని చేసుకునే తపస్సుకాదు. అసలు విలువిద్య అంటే నీకేమైనా తెలుసా?” అని అడిగాడు.

“నేను విన్నాను కానీ ఏనాడూ ప్రయత్నించలేదు. నాకు ఐదు నిమిషాలు బాణం ఎలా వదలాలో నేర్పండి. ఆ తరువాత నేను ఆ కుండలను ఎంత దూరం నుండి అయినా కొట్టగలను” అన్నాడు. వెంటనే ఆ రాజ కుమారుడు ఆ సాధువుకి విల్లు ఎలా పట్టుకోవాలో, బాణాన్ని ఎలా సంధించాలో చూపించాడు. తరువాత ఆ సాధువు విల్లు బాణం తీసుకున్నాడు.

ఆశ్చర్యం! కళ్ళు మూసి తెరిచేలోగా ఒక్కో బాణంతో ఒక్కో కుండని పగలగొట్టి వారిని అబ్బురపరిచాడు. దాంతో మరో రాజకుమారుడు, “నీవేమైనా ఇంద్రజాలికుడివా? నీకు అద్భుత శక్తులున్నాయా? లేదా మంత్రంతో వాటిని కొట్టగలిగావా?” అని అడిగాడు. దానికి ఆ సాధువు, “మంత్రం లేదు, తంత్రం లేదు. నేను ఏ కుండనైతే కొట్టాలనుకున్నానో దానిపైననే మనస్సును కేంద్రీకరించాను. అందుకనే వరుసగా వాటిని కొట్టాను. ఇంతకుముందు నేను మిమ్మల్ని చూసి నవ్వుటానికి కారణ మేమిటంటే, మీలో ఎవ్వరుకూడా ఆ కుండలపై ఏకాగ్రతతో దృష్టి పెట్టలేదు. మీకూ నాకూ అదే తేడా” అని నవ్వుతూ నడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

ఈనాటి యువతరం తాము చేసే పనిలో విజయం సాధించలేకపోవటానికి కారణం ఏకాగ్రత లోపించటమే. “చూపులు శివుడిమీద, చిత్తం చెప్పులమీద” అన్నట్లుగా, పుస్తకం ముందు కూర్చున్నా, పక్కనే టెలివిజన్, మ్యూజిక్ లూ, స్నేహితుల కబుర్లు ఇతర ఆకర్షణలవలన చదువుమీద ఏకాగ్రత లోపిస్తుంది. స్వామి ప్రబోధించినట్లుగా బయట తలుపు వేసి లోపలి తలుపు

కనబడింది” అన్నాడు. తర్వాత అర్జునుడిని అదే ప్రశ్న వేశాడు. దానికి అర్జునుడు, “గురువర్యా! పక్షి కనపడటం లేదు” అన్నాడు. మిగతా శిష్యులందరూ పక్కున నవ్వారు.

“అదేం? పక్షి కనపడటం లేదా?” అని ద్రోణుడు ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు. “లేదు గురువర్యా, నాకు పక్షి కన్ను మాత్రమే కనపడుతోంది. ఎందుకంటే మీరు నిర్దేశించిన లక్ష్యం అదే కదా! నా దృష్టంతా పక్షి కన్ను మీదే ఉంది” అన్నాడు.

ఏకాగ్రత అంటే అలా ఉండాలి, అని బాబా ఎన్నో సందర్భాల్లో వివరించారు.

వేసుకొనకపోతే అపాయం జరిగినట్లుగా చదువుకునే సమయంలో ఇతర ఆకర్షణలకు దూరంగా ఉండకపోతే ప్రయోజనం ఉండదు.

బాబా ప్రసంగాల్లో అనేక సందర్భాల్లో అర్జునుడి గురించి ప్రస్తావించారు. ఒకసారి ద్రోణాచార్యుడు తన శిష్యులకు విలువిద్య సాధన చేయించి ఒక పరీక్ష పెట్టాడు. మణ్ణిచెట్టు చిటారు కొమ్మపై కూర్చున్న పక్షి కంటిని ఏకాగ్రతతో చూసి బాణంతో ఆ కంటిని కొట్టాలని చెప్పాడు. ముందుగా దుర్యోధనుడితో, “నీకు పక్షి కనపడుతోందా?” అని ప్రశ్నించాడు. దానికి సమాధానంగా అతడు, “అవును, గురువర్యా! పక్షి

“ఏకాగ్రతకై చేయవలసిన పని ఏమి? ‘బెస్ట్ ది బాడీ, మెస్ట్ ది సెన్సెస్, ఎస్ట్ ది మైండ్’ అని ఉద్బోధించారు బాబావారు. అంటే దేహమును వంచి, శ్రమించి కర్తవ్య కర్మలాచరించాలి. మనస్సుని అదుపులో ఉంచుకోవాలి. మనస్సు, దేహము, ఇంద్రియములను సరైన స్థితిలో పెట్టుకోవటానికి తగిన బలము సంపాదించాలి. విద్యను సక్రమంగా అర్థించాలి. ఇతర చింతలపైన మనస్సు పెట్టకూడదు. భౌతిక, లౌకిక ఆకర్షణలకు దూరంగా ఉండాలి. అప్పుడే నీవు విద్యార్థివి అవుతావు. లేదా విషయార్థివి అవుతావు” అని బృందావనం, బెంగళూరులో విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు సందేశ మిచ్చారు.

ఆ ఆత్మానుభవ లీనమే ధ్యానం ఖ

ధ్యానమంటే కళ్ళు మూసుకుని నిశ్చబ్దంగా ఏకాగ్రత సాధించటం అని మీరు భావిస్తున్నారు. అది పొరపాటు. నిత్య జీవితంలో ఏకాగ్రత ఒక భాగమే. ఒక గ్రంథం పఠించాలన్నా, భాషణ విनाలన్నా, కారు డ్రైవ్ చేయాలన్నా ఏకాగ్రత కావాలి. అది ధ్యానం కాదు. చంచలమైన మీ మనస్సును మీ హృదయమందున్న దైవత్వంవైపు సుస్థిరంగా ఉంచాలి. చలించని ఆత్మభావములో లీనం కావాలి. అదే నిజమైన ధ్యానం. ముందుగా, భగవంతుడు బయట ఎక్కడో లేడు, నీ హృదయంలోనే ఆత్మస్వరూపుడై ఉన్నాడు అన్న విశ్వాసాన్ని దృఢపరచుకోవాలి.

- బాబా

జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట

(గత సంచిక తరువాయి)

❖ చీమలకొండ జయాశాస్త్రి ❖

ఆపదలన్ సౌఖ్యములందున
ఏపుమీరగా ఏడ్చుచు నవ్వుచు
ఆ పరమేశ్వరునానతి మేరకు
ఆడే భోగము తాపా బొమ్మా
తై తై తై తై తై బొమ్మా!
దీని తమాష చూడర మాయబొమ్మ!

స్వామి ఇక్కడ మానవుని బలహీన మనస్తత్వం గురించి కళ్ళకు కట్టినట్టు వర్ణిస్తున్నారు. ఆపదలలో సౌఖ్యములలో 'బాగుగా, మిక్కిలి ఎక్కువగా' అనే బదులు 'ఏపుమీరగా' అన్నారు. మనము ఆపదలలో దుఃఖిస్తాము, సుఖాలలో సంతోషిస్తాము. దీనిని సహజముగానే

'స్పందిస్తున్నట్టుగా' భావిస్తాము. పైగా ప్రతి చిన్న విషయానికి చలించిపోవడము 'ప్రేమ', 'కరుణ'గా సర్టిఫికెట్ యిచ్చుకుంటాము. ఆరకముగా ఉండకపోతే లోపమనుకుంటాముకాని, అది బలహీనత అనుకోము. దీనికి కారణము, మనము మంచి జరిగినా చెడు జరిగినా వాస్తవాన్ని గ్రహించలేకపోవడమే అని అర్థమవుతుంది. ఎల్లప్పుడు తనకు మంచే జరగాలని ఆశించడము మానవ నైజము. పొరపాటున వ్యతిరేకముగా జరిగితే, తట్టుకోలేకపోవడానికి కారణము మనము ఏదైనా పని తలపెట్టేముందు దాని పరిస్థితులను, పర్యవసానములను సరిగా విశ్లేషించుకోలేకపోవడమే!

స్వామి చెప్పిన ఉదాహరణ యిక్కడ మనకు సరిపోతుంది. మనము పనిమీద వేరే ఊరుకి వెళ్ళవలసి వచ్చినప్పుడు బస్సుకోసము బస్టాండ్కి వెళ్ళి కూర్చుంటాము. గంట, రెండు గంటలు గడిచినా బస్సు రాదు. మనలో విపరీతమైన అసహనము, కోపము, పని కాదేమోనన్న ఆందోళన కలుగుతాయి. అంతటితో ఊరుకోము. బస్సుని, బస్సుడ్రైవర్ని, ఆఖరుకు రవాణా సంస్థని కూడ దూషిస్తాము. దీనికి కారణ మేమిటి? అని ఆలోచించము. మనం ముందుగా బస్సు వచ్చే సమయం తెలుసుకోకుండా మనకు పని పడిందికదా అని ఉరుకులాడుతూ రావడమే! మూడు నాలుగు గంటల ముందుగా వచ్చికూర్చుని అసహనానికి లోనవుతున్నాము. కాని, బస్సు అది రావలసిన సమయానికే వస్తుంది. మనగురించి బస్సు ముందుగా రాదు. ఈ లోపలనే మనము ఎంతో దుఃఖానికి అసహనానికి ఆస్కారము యిచ్చి అవస్థలు పడుతున్నాము. అదే ముందుగా బస్సు ఏ సమయానికి వస్తుందో తెలుసుకుని, దాని ప్రకారము

ప్రశాంతముగా ఇంటి దగ్గర బయలుదేరితే ప్రయాణము ఎంత ఆహ్లాదముగా, ఆనందముగా ఉంటుంది!

స్వామి ఈరకముగా నిత్య జీవితములో అన్ని వేళలా జాగరూకతతో ఉంటే ప్రశాంతముగా ఉంటుందని చెబుతున్నారు. మనము అనాలోచితముగా చేసే పనుల ఫలితమే ఎక్కువగా దుఃఖానికి కారణము అవుతుంది. అయితే, కొన్ని పనులు మనము ఎంతో ప్రణాళికతో, పకడ్బందీగా చేసుకున్నా వ్యతిరేక ఫలితం వచ్చి దుఃఖము కలుగుతుంది. దానికి కారణము మనము కర్మ జీవులము. మన పూర్వ కర్మఫలితములు వెంటాడుతునే ఉంటాయి. సాధారణంగా మరణములు సంభవించినప్పుడు మనము తట్టుకోలేకపోవడానికి కారణము, యిది ‘సహజమే’ అనుకోకుండా ‘అసహజము’ అనుకోవడమే! స్వామి అర్జునునికి చేసిన గీతోపదేశములో ‘స్థితప్రజ్ఞత్వము’ ‘స్థితప్రజ్ఞుని లక్షణములు’ గురించి ఒక అధ్యాయమే చెప్పారు. స్వామి అర్జునుని అడ్డుపెట్టుకుని మనందరి కోసమే చెప్పారు. కాని, అది అర్జునుని వరకే మనము పరిమితము చేస్తున్నాము. ఎవరైనా స్థితప్రజ్ఞత్వము అలవరచుకున్నవాళ్ళను చూస్తే, వీడు దేనికి స్పందించడు, వీడి హృదయము పాషాణము అంటాము. కాని, నిజమును తెలుసుకుని అతడు ప్రశాంతముగా ఉన్నాడని అనుకోము. అయితే, మంచి జరిగినా చెడు జరిగినా అంతా ఈశ్వరుని ప్రసాదమే, మనమంతా ఆయన చేతుల్లో తోలుబొమ్మల

మనుకుంటే దాని తీవ్రత ఉండదని, అందుకనే స్వామి ‘ఆ పరమేశ్వరునానతి మేరకు ఆదే భోగము తాపా బొమ్మా’ అని చెబుతున్నారు.

అయితే, స్వామి యిక్కడ ‘తాప’ అన్నారు. ‘తాప’ అంటే రెండు అర్థములున్నాయి. ఒకటి బాధ, తాపము. రెండవది మెట్టు, లేదా పైకి అధిరోహించడము. స్వామి ‘భోగము తాపా బొమ్మా’ అన్నారు. మంచి జరిగినా, చెడు జరిగినా భగవంతుడు మనకిచ్చిన భోగముగా భావిస్తే, ఏ బాధలూ ఉండవు ఓ తోలుబొమ్మా! అంటున్నారు.

ఇంకొక విధముగా ఆలోచిస్తే, ‘తాప’ అంటే మెట్టు ఎక్కడము అనే అర్థమును తీసుకుంటే, మనకు లభించే ఈ భోగము మంచిదైనా, చెడుదైనా అంతా ఆ సాయీశ్వరుని ప్రసాదమే, దీనిని నేను మనస్ఫూర్తిగా స్వీకరిస్తున్నాను, నాకు ఏది మంచిదో స్వామికే తెలుసునని సంపూర్ణ శరణాగతిని అలవర్చుకుంటే, బాధల తీవ్రత తగ్గుతుంది. ఉదాహరణకు పాము కరిచే కర్మ రాసిపెట్టి ఉంటే, స్వామి అనుగ్రహమువలన చీమ కరవడముతో ఆ కర్మ తీరిపోతుంది. ఈరకముగా మనము సాధన చేస్తే ఆధ్యాత్మిక మార్గములో ఒక్కొక్క మెట్టు ఎక్కుతూ ఉన్నత స్థానానికి అంటే స్వామిని ఖచ్చితముగా చేరుతాము.

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి ఏమి చెప్పినా మనకు ధైర్యాన్ని, విజయాన్ని చేకూర్చేవిగానే ఉంటాయి.

— ఆ సంస్కారం ముఖ్యం, సంసారం కాదు — బు —

ఈనాటి మానవునికి తోక ఒక్కటి లేదుకానీ, కోతి లక్షణాలన్నీ ఉన్నాయి. తాను ఆత్మయొక్క అంశము అన్న సత్యాన్ని గ్రహించి తదనుగుణ్యమైన సంస్కారాన్ని అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. సంసారానికే జీవితాన్ని అంకితం చేసే కోతి లక్షణాలను విడిచిపెట్టాలి. ఈ సంసార బంధాలు నిత్యమన్న భ్రమచేత జన్మజన్మలకీ మీవెంట అంటిపెట్టుకు వచ్చే నిత్యము సత్యము అయిన సంస్కారమును అలక్ష్యం చేస్తున్నారు. కట్టకడపటికి మీరు పోయే సమయంలో మీ వెంట వచ్చేది సంస్కారమే కాని సంసారం కాదు. తుమ్మితే తూలిపోయే సంసారాన్ని పట్టుకొని చివరి శ్వాస వరకూ వేళ్ళాడుతూ అశాంతికి గురి అవుతున్నారు.

- బాబా

మహిళా సత్సంగము

చంద్రమౌళి రమాదేవి

ప్రాణికోటిలో కేవలం మానవునికి మాత్రమే భగవంతుడు ప్రసాదించిన ఒక అద్భుత వరం - మాట్లాడే శక్తి, భాష! మన మనసులోని భావాలను వెల్లడించటానికి, అలాగే ఇతరుల స్పందన తెలుసుకోవటానికి మనవద్దనున్న సాధనం భాష మాత్రమే కదా! మానవుడు సంఘజీవి. తనకి నచ్చిన విషయాలను ఇతరులతో పంచుకోవాలనుకుంటాడు. ఆ మాట్లాడే విధానమూ, చెప్పే విషయాలూ, వినేవారిని సన్మార్గాన నడవటానికి ప్రేరేపించేలా, వారి నడతను మృదువుగా సరిదిద్దేలా, మనశ్శాంతిని, మనోస్థైర్యాన్ని చేకూర్చేలా ఉంటే, ఆ సమావేశం 'సత్సంగం' అనిపించుకుంటుంది. స్త్రీల విషయానికి వస్తే, వారి సంభాషణలో ఎక్కువ భాగం చోటు చేసుకొనేవేమిటి? చీరలు, నగలు, వంటలు, కుటుంబ సభ్యులు, ఇంకా ఆపై....అందుకే స్వామివారు ఇలా అన్నారు:

“బలహీనతలు స్త్రీ పురుషులకు సమానంగా ఉంటాయి. అయితే వేమన చెప్పినట్లు, ‘ముగురాడవారు చేరిన సుగుణాకర! పట్టపగలు చుక్కలు రాలున్’ అనగా, ముగ్గురు స్త్రీలు చేరితే మాటలు జాస్తే. మొట్టమొదట నోరును అదుపులో పెట్టుకోండి. మరొకరి దోషాలను ఎన్నడం మానుకొని మీలో ఉన్న దోషాలను తొలగించుకోండి. ఎవరైనా విమర్శిస్తే కోపం తెచ్చుకోవద్దు...”

అలాంటప్పుడు 'మహిళా సత్సంగం' ప్రతివారికి చాలా అవసరం అనిపిస్తుంది కదా! అహం, అసూయ, అసహనం అనే దుర్గుణాలకు మనము ఆశ్రయమిచ్చినప్పుడు ఇతరులు మననుండి సత్సంగం ఆశించలేరు; మనం సత్సంగంలో ప్రవేశించినా దానివలన లబ్ధి పొందలేము. ఈ దుర్గుణాలను మనస్సు పరదాలలోనుండి బయటికి లాగి, 'ఇవి మా దగ్గర ఉన్నాయి సుమా' అని కొందరు ఎలా ప్రదర్శిస్తారో గమనిద్దామా.

1. ఇతరులలో తప్పులు మాత్రమే

వెతకటంద్వారా.

2. ఆపై ఏదో గొప్ప 'డిస్కవరీ' చేశామనే ఆనందంతో వాటిని నలుగురికి చెప్పటం

3. లేనిపోని మాటలు కల్పించి చెప్పి ఇద్దరిమధ్య అపార్థాలు కలుగజేయటం

4. ఎవరయినా ఎవరినైనా విమర్శిస్తే విని ఆ మాటలని పదిలంగా ఆ 'ఎవరికో' అందజేయటం

5. కేవలం నెగెటివ్ మాటలని (వదంతులను) ప్రచారం చేయటం, వాటిలోని నిజానిజాలు తెలుసుకునే ప్రయత్నం చేయకపోవటం.

ఇలా మన సంభాషణలో దొర్లే విషయాలను మనం నియంత్రించలేకపోతే సత్సంగాన్ని మన జీవితంలోకి అహ్వానించేదెప్పుడు?! సన్మార్గాన ఒక్కొక్క అడుగు ముందుకు వేసేదెప్పుడు?! ఎప్పుడైనా కొంచెం మనో నిగ్రహాన్ని అలవరచుకునే ప్రయత్నం చేస్తుంటే, ఎవరైనా వచ్చి 'ఫలానావారు ఇలా.. అలా' అంటూ మొదలెట్టగానే

ఆ ప్రవాహంలో మనకి తెలియకుండానే దిగి కొట్టుకుపోతూ ఉంటాము! పాత మందిరం రోజుల్లోనే భక్తురాండ్రను స్వామివారు ఈవిషయంలో ఇలా మందలించారు:

“పాతమందిరం నుండి కొత్త మందిరానికి వస్తుంటారు తెల్లవారుఝామున. “మీ ఇంట్లో ఏమి వంట? నెయ్యి ఎంత వెల? నాది ఎవరో గిన్నె దొంగిలించారు, కట్టెలు పోయాయి.. ఇదా మీరు మాట్లాడేది! ఎవరైనా కాస్త జరుగవూ అంటే చాలు, కస్సుమంటారు. స్వామి చెప్పేది ఒకటి, మీరు చేసేది ఒకటి”

అయితే, స్త్రీలలో శాంతం, క్షమ, సహనం, ప్రేమ, వాత్సల్యంలాంటి ఉన్నతమైన గుణాలుంటాయని భగవాన్ పలు సందర్భాలలో చెప్పారు. స్త్రీలు సహజంగా సత్సంగాన్ని ఆశిస్తారని ఏ సత్సంగానికైనా విచ్చేసే స్త్రీల సంఖ్యయే ఋజువు చేస్తుంది సుమా! శాంతియుత సమాజ

వ్యవస్థకు పట్టుగొమ్మ స్త్రీయే! సమాజ ప్రగతి, శ్రేయస్సు కొరకు స్త్రీలుకూడా తమవంతు సహకారం అంద జేయాల్సిందే! తన జీవితం, తన ప్రవర్తన, తన ఆలోచనా విధానం, మాటతీరు ఆదర్శప్రాయంగా ఉండేలా ప్రయత్నించటం ప్రతి ఒక్కరి నైతిక బాధ్యతే సుమా! సత్సంగంలో పాల్గొని మంచిని గ్రహించటం, మనం మాట్లాడేతీరులోని లోపాలని గ్రహించి వాటిని సరిదిద్దుకోవటంలోనే విజ్ఞత ఉన్నది. “నా జీవితమే నా సందేశం” అంటూనే ఆ దైవం “మీ జీవితమే నా సందేశం కావాలి” అన్నారు కదా!

సత్సంగాన్ని రెండు భాగాలుగా విభజిద్దాం. 1. సామూహిక సత్సంగం 2. వ్యక్తిగత సత్సంగం. అలాగే మనం సత్సంగానికి హాజరు కావటం, ఇతరులు మన సాంగత్యాన్ని సత్సంగంగా భావించి అభిలషించటం. ఈ విషయమై స్వామివారి సందేశాన్ని రాబోయే సంచికలో తెలుసుకుందాం. P

— ఆ చెడ్డ విషయాలు వింటే మరచిపోండి — ఋ

ఋద్ధుడు అనేక గ్రంథాలు చదివేడు. ఎందరో పెద్దలను దర్శించి వారి ప్రబోధాలు విన్నాడు. చివరికి భగవంతుడు ప్రసాదించిన పంచేంద్రియాలను సద్వినియోగం చెయ్యకుండా ఎన్ని సాధనలు చేసినా వ్యర్థమని గ్రహించేడు. కన్నులతో మంచి దృశ్యాలను చూడాలి. అన్నింటో మంచిని చూడాలి. నోటితో మంచి పలుకులు పలకాలి. చేతులతో మంచి పనులు చేయాలి. మనస్సులను మంచి తలంపులతో నింపుకోవాలి. చెడ్డ విషయాలెప్పుడైనా మీ చెవిని పడితే, ఆ విషయాలను మీ మనస్సునుండి వెంటనే తుడిచివెయ్యండి. అంతేకాని దాన్ని టాంటాం చేయొద్దు. చెడు విషయాలు వినటంవల్ల మీకు బాధ కలిగినప్పుడు, వాటిని ప్రచారం చేసి ఇతరులను కూడా బాధపెట్టడం పాపం. అది ఇంద్రియాలను దుర్వినియోగం చెయ్యడమే అవుతుంది. ఇంద్రియాలను సద్వినియోగం చెయ్యటమే పుణ్యం.

- బాబా

ద్వైవ రహస్యం

ద్వైవరహస్యం చిత్ర విచిత్రముగా ఉంటుంటుంది. అది సామాన్యులకు అర్థం కాదు. “ఎందుకు స్వామి ఇట్లా చేస్తున్నాడు? ఎందుకు భగవంతుడు ఇట్లా చేస్తాడు?” అని మీరు మాట్లాడుతూ ఉంటారు. కృష్ణుడు సర్వశక్తిమయుడు, సర్వజ్ఞుడు. ఎన్నివిధాలుగా చెప్పినా కౌరవులు సంతికి అంగీకరించరని, యుద్ధము తప్పదని ఆయనకు తెలుసు. కాని, ప్రాకృతమైన ప్రయత్నాలు చేసి ప్రజలను సంతృప్తిపరచాలనే ఉద్దేశంతో రాయబారమునకు బయలుదేరాడు. తాను కౌరవులకు చెప్పవలసిన విషయాలను చెప్పడం, వారిని ఒప్పించలేక నిరాశతో వెనుదిరగడం, యుద్ధము తప్పదని పాండవులకు బోధించడం.... ఇవన్నీ ఈ నాటకములోని సీన్లే. ఈ విశ్వనాటక రంగమునందు భగవంతుడు కూడా ఒక పాత్రధారే.

తన పాత్రకు కూడా కొన్ని నియమాలు ఉంటాయి. “నేను భగవంతుడను కదా!” అని తన ఇష్టానుసారం ప్రవర్తించుటకు వీలుకాదు. తన పాత్రకు తగినట్లు ప్రవర్తించాలి. తానే సృష్టికర్త అయినా సృష్టి నియమాలను తానుకూడా పాటించాలి. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించలేక “భగవంతునికి ఇంత శక్తి ఉన్నప్పటికీ ఎందుకు దీనిని అరికట్టలేకపోతున్నాడు” అనే ప్రశ్నలు వేస్తారు కొందరు. భగవంతుడు ఎల్లప్పుడూ తన నియమాలను, తన హద్దులను, తన ప్రమాణాలను పాటిస్తూనే ఉంటాడు. ఆపద సమయంలో మానవుడే తన నియమ నిబంధనలను పాటించడుకాని, భగవంతుడు మాత్రం తన నియమ నిబంధనలను, తన నిజాయతీని వదలకుండా ఉంటాడు.

పోలీసు డిపార్టుమెంటువారు ఒక స్కెల్ లో ‘కీప్ లెఫ్ట్’ అని వ్రాస్తారు. అది పోలీస్ అధికారి ఏర్పరచిన నియమం. అయినప్పటికీ “నేను పోలీసు అధికారిని కదా! ఇది నేను నియమించినదే కదా!” అని తాను మాత్రం కుడివైపున పోతాడా? పోదు. తానుకూడా ఎడమ ప్రక్కనే పోవాలి. అదేవిధంగా భగవంతుడు తాను విధించిన నియమాలను తానుకూడా అనుసరించాలి. భగవంతుడు దీపానికి వెలిగే శక్తినిచ్చాడు. గాలికి దానిని ఆర్పివేసే శక్తిని తానే ఇచ్చాడు. గాలి దీపాన్ని ఆర్పలేకపోతే భగవంతుడు తన మాటను తాను దక్కించుకోలేకపోయినట్లే కదా! అదేవిధంగా పంచభూతాలకుకూడా కొన్ని నియమాలు ఉంటున్నాయి. ఆ నియమాలను అనుసరించితే జీవితాలు జరుగుతూ రావాలి.

- బాబా

సంకలనం: డా॥ లావణ్య సరస్వతి

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహిక - 40వ భాగం)

ప్రా॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

ఆ తరువాతి కాలంలో అనగా 2010 ఏప్రిల్ లో భగవాన్ ఢిల్లీ, సిమ్లాకు విచ్చేయటం జరిగింది. ఢిల్లీలో కొద్ది రోజులు గడిపి సిమ్లాకు వెళ్ళవలసియున్నది. ఎవరో పెద్దలు స్వామితో అన్నారు, “స్వామీ! సిమ్లాకు హెలికాప్టర్ తప్ప విమాన సదుపాయం లేదు. అందులో కూడా ఆరుగురే కూర్చోవచ్చు.”

వెంటనే స్వామి ఎంత చక్కగా స్పందించారో చూడండి, “లేదు, తప్పక వెళ్ళాలి. భక్తులు కాచుకున్నారు. స్టేట్ ప్రెసిడెంటు శ్యామ్ సుందర్ ఎప్పటినుంచో వేడుకుంటున్నాడు. డిసప్పాయింట్ చేయను. వస్తానని ప్రామిస్ చేశాను. అది ‘మిస్’ చేయను” అన్నారు.

“మనం ఆరుగురం హెలికాప్టర్ లో వెళదాము. (స్వామి తమ వెంట తీసుకు వెళ్ళిన) పిల్లలు ఢిల్లీనుంచి చండీగఢ్ కు బస్సులో వెళ్ళి రాత్రి బస చేసి, తెల్లవారి బయలుదేరి సిమ్లా చేరుకుంటారు” అన్నారు.

ఆప్రకారమే హెలికాప్టర్ లో మేము ఆరుగురం సిమ్లా చేరుకున్నాము. హిమాచల్ ప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి, మంత్రిమండలి ప్రముఖులు పుష్పగుచ్ఛాలతో స్వామికి స్వాగతం పలికారు. స్వామి హెలికాప్టర్ దిగకముందే ముఖ్యమంత్రి ఎదురేగి పాద సమస్కారం చేసుకుని ఆహ్వానం పలికారు. విశ్వవిభునికి నీరాజనాలు పట్టారు. సిమ్లా అంతా కొండలు, లోయలు. అక్కడక్కడ కొండలపై నిర్మాణాలు. అయితే ఎత్తుపల్లాలు దాటుకుంటూ ప్రయాణానికి రహదార్లు అమరి ఉంటాయి. కార్ల బారు వేగంగా కదులుతుంటే పైనుంచి చూసేవారికి చీమల బారు కదలినట్లుంటుంది. స్వామి వస్తున్నారని తెలిసి జనం ఇళ్ళువాకిళ్ళు అంగళ్ళు బార్లా తలుపులు తెరిచినవి తెరిచినట్లే ఉంచి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి రహదారికి

ఇరుప్రక్కలా నుంచున్నారు. కొందరైతే చంటిపిల్లల్ని చంకనేసుకుని నుంచున్నారు.

సిమ్లాలోని స్వామి మందిరాన్ని “ఆనంద విలాస్” అని పిలుస్తారు. బాగా ఎత్తయిన కొండపై రెండంతస్తులలో నిర్మాణమై ఉంది. ఆ భవనం అందచందాలు వర్ణింప నలవి కాదు. ఎంత ముచ్చటగా, ఎంత రీతిగా ఉందో చూడవలసిందేకాని చెప్పనలవి కాదు. నాటి ప్రాచీన కట్టడాల వైభవం, రాజసౌధాలను సైతం తలదన్నే అందాల సౌబగులు, అన్ని ప్రక్కలనుంచి సిమ్లాను చక్కగా చూడగలిగేటంతగా ద్వారాలు, వాటిపై చెక్కిన నగిషీలు, పైనుంచి స్వామి దర్శన మివ్వటానికి వీలుగా ప్రత్యేక ద్వారం, ఆ మందిరానికి అద్దిన రంగుల హంగులు అరుదైన దృశ్యాన్ని అవిష్కరిస్తున్నాయి. ప్రతి ఒక్కరూ తమ జీవిత కాలంలో తప్పక చూసి తీరవలసిన సౌందర్యరాశి సిమ్లా మందిరం. పై అంతస్తు వలయాకారంగా ఉన్నది. భజన మందిరం అంతటా ఎర్రని తివాసీలు పరచి ఉన్నాయి. భగవాన్ కి ప్రత్యేకంగా గర్భగుడివలె పైభాగాన వసతి ఏర్పాటు చేశారు. ఇంజనీరింగ్ ఔన్నత్యాన్ని తెలియజేసే ఆధునికత, అంతకుమించి భారతీయతను తలపింపజేసే తీరుతెన్నులు, ప్రశాంత ఆధ్యాత్మిక వాతావరణం, అన్ని ప్రక్కలా కొండలు, మంచుతెరలు, చల్లని గాలులు... అంతా వేరే లోకంలా ఉంది. మనం వినే కైలాసం ఇదే నేమో, పరమ శివుడు తిరుగాడే మంచు కొండల తీరమిదేనేమో అనిపించింది.

సిమ్లా ఎంత బాగా నచ్చిందంటే స్వామికి, “ఇక్కడ ఇంకా రెండు రోజులు గడిపి ఉంటే బాగుండేది” అన్నారు. సిమ్లా మందిరం యొక్క మరొక ప్రత్యేకత ఏమిటంటే, అది ప్రాంతీయ భక్తుల శ్రమదానంతో నిర్మితమైనది. ప్రతి

‘ఆనంద విలాస్’ వద్ద భగవాన్ దర్శనార్థం సమావేశమైన అశేష భక్తజన సందోహం

భక్తుడూ తనకు చేతనైనంత సహాయ మందించినవాడే! మా అందరికీ వాళ్ళు దక్షిణాది వంటకాలు వడ్డించారు. “చూశారా వారి శ్రద్ధ” అన్నారు స్వామి. మొత్తానికి సిమ్లాలో ఉన్న రెండు రోజులూ రెండు క్షణాలుగా గడిచిపోయాయి.

2009లో బాబావారితో హడ్డీ ప్రయాణం మరపు రానిది. అది పూనాకు సమీపంగా ఉన్నది. కారులో ఒక గంటపాటు ప్రయాణించాలి. జనసమృద్ధం తక్కువగా ఉంటుంది. చెట్లుచేమలు, గ్రామీణ వాతావరణం, పల్లె వాసులు, పూరిళ్ళు, వ్యవసాయ కార్మికులు కనబడతారు. ఆ ప్రాంతమంతా స్వాగత తోరణాలు కట్టారు. మందిరం సమీపించే సరికి వాయిద్యాలు, నృత్యాలతో కళాకారులు, బాలవికాస్ చిన్నారులు స్వామికి స్వాగతం పలికారు.

ఒకప్రక్కన విశాల ప్రాంగణంలో షెహనాయ్ వాద్యంతో ప్రాభాతవేళ చుట్టుప్రక్కల అంతా మారుమ్రోగిపోయింది. రహదారిని ఆనుకుని ప్రక్కన గెస్టురూమ్లు, స్విమ్మింగ్ పూల్, డైనింగ్ హాలు ఉన్నవి. అన్ని ప్రక్కలా అద్దాలు; లోపల కూర్చుంటే చుట్టూ కొండలు, లోయలు కనబడతాయి. క్రిందనించి తిరుపతి కొండకో, శ్రీశైలానికో

ప్రయాణం చేసినట్లుంటుంది దారంతా. చీమల బారులా కార్లు కదలుతున్నట్లు కనిపిస్తుంది. రహదారికి వేరొక ప్రక్క స్వామి సౌధం. ఏమి అందం, ఏమి సొగసు, ఎంతని చెప్పను?! ముందు విశాల స్థలం. అంతా లాస్లు. సమున్నతమైన ప్రదేశంలో కట్టిన ఆ సుందర మందిరాన్ని చూస్తూంటే, స్వామి ఇక్కడే కొలువై ఉన్నారా అనిపిస్తుంది. “మధుర మోహన ఘనశ్యామ సుందర సాయి ఆనంద ప్రదాయి, నా అందాలరాశివోయి” అని స్వామిని కీర్తిస్తూ శ్రీమతి పి. సుశీలగారు పాడినట్లు, ప్రకృతి పురుషుడు అందచందాలలో పోటీపడుతున్నట్లున్నది, ఆ భవనం. ఇక స్వామి ఆ మందిరంలో విడిది చేసినప్పుడు దాని వైభవం వర్ణనాతీతం.

అన్నింటినీ మించి స్వామి దర్శనార్థం వచ్చిన వారందరికీ వసతి, భోజనాలు ఉచితంగా కల్పించటం జరిగింది. స్త్రీ పురుషులకు, వృద్ధులకు, వికలాంగులకు ప్రత్యేక వసతి సౌకర్యాలు ఏర్పాటైనాయి. షామియానాల క్రింద బారులు తీరి నిలిచిన వేలాది భక్తులను చూస్తూంటే, ఇదేమన్నా ప్రశాంతి నిలయంలో జరుగుతున్న ఉత్సవమా అనిపించింది.

2001లో స్వామి 'నాందేడ్' సందర్శించినప్పుడు ఒక సువిశాలమైన మైదానంలో బహిరంగ సభ జరిగింది. భక్తులు క్రిక్కిరిసి ఉన్నారు. అక్కడ భగవాన్ ప్రసంగాన్ని గౌ|| శివరాజ్ పాటిల్ గారు మరాఠీలోకి, నేను ఇంగ్లీషులోకి ట్రాన్స్లేట్ చేయటం జరిగింది.

ఆ తరువాత 'లాటూర్' టూర్ భలేగా ఉంది. ప్రాంగణమంతా కోలాహలంతో ఒక కుంభమేళాలాగా మహాజనంతో నిండిపోయింది. తోరణాలు, మంగళ వాద్యాలు, నృత్యాలతో, రంగురంగుల టర్బన్లు ధరించిన కళాకారులతో ఊరేగింపు కన్నుల పండువగా సాగింది. ప్రత్యేకంగా అలంకరించిన రథంలో ఆసీనులై ఊరేగింపుగా వస్తున్న భగవాన్ ని దర్శించి భక్తులు పరవశించారు. రెండు కళ్ళు చాలలేదు చూడటానికి. సమకాలీన పరిస్థితులకు అనుగుణంగా సామాజిక, నైతిక, ధార్మిక, ఆధ్యాత్మిక అంశాలను స్పృశిస్తూ కొనసాగింది స్వామి ప్రసంగం. 'లాటూర్' మందిరం చాలా పెద్దది. పాలరాతి కట్టడమది.

వేలాదిమంది కూర్చోనడానికి వీలుకల్పించే సువిశాలమైన మందిరమది.

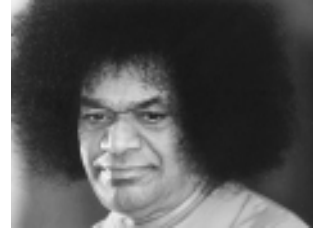
ఇవండీ స్వామితో నేను చేసిన స్వదేశీ ప్రయాణాలు. మద్రాసు, ఊటీ, కొడైకనాల్, పూనా, బొంబాయి, ఢిల్లీ, లాటూర్, హడ్డి, సిమ్లా, ఆనాటి బాబావారి ఆంధ్ర పర్యటన వగైరా... ఇదంతా ఒక కలలా ఉంది. తలుచుకుంటేనే రోమాలు నిక్కుపొడుచుకుంటాయి. ఆనందంతో నాలో నేనే నవ్వుకుంటుంటాను. ఇవన్నీ మరెవరికో జరిగినట్లా? నాకేనా? నిజమా? అన్నట్లుంటాయి ఈ జ్ఞాపకాలు. పూర్తిగా కొత్త తరం ప్రవేశించక ముందే వీటిని, తెలిసిన, గ్రహించిన, పాలుపంచుకున్నవారు ఉన్నప్పుడే గ్రంథస్థం చేస్తే బాగుంటుంది అనిపించటంచేత ఈ ప్రయత్నం కొనసాగిస్తున్నాను.

ఇకమీదట విదేశీ పర్యటనలు, నేర్చుకున్న పాఠాలు, అబ్బురపరచిన దృశ్యాలు మొదలైన విశేషాలు స్వామి దయతో, మీ అనుమతితో పంచుకోదలిచాను.

(సశేషం)

కోరికలే దుఃఖానికి కారణం

నేనెప్పుడూ ఆనందంగానే ఉంటాను. నాకు దుఃఖమే ఉండదు. ఎందువలనంటే, నేను ఆనందస్వరూపుణ్ణి. మానవులందరూ కూడా సహజంగా ఆనందస్వరూపులే. తమ నిజస్వరూపమైన ఆత్మతత్త్వం ఆనందస్వరూపం. కానీ, ప్రాపంచిక మోహంలో పడి ఆనందం బాహ్యంగా ఎక్కడో ఉంటుందని భ్రమించి దానికోసం అన్వేషిస్తూ ఉంటారు. నిజానికి ప్రాపంచికమైన ప్రతి కోరికా దుఃఖహేతువే. “నాకు మంచి ఉద్యోగం కావాలి, బాగా సంపాదించాలి, పెద్ద ఇల్లు కట్టుకోవాలి, ఆపైన పెళ్ళి చేసుకోవాలి” అంటూ ఒకటి తర్వాత ఒకటిగా కోరికలు మనస్సులో చెలరేగటంవల్ల, సహజమైన ఆనందానికి దూరమై మానసిక వ్యధలు నీవు కొని తెచ్చుకుంటున్నావు. తీరిన ప్రాపంచిక కోరికలతో తాత్కాలికమైన సుఖాన్ని పొందుతూ శాశ్వతమైన మానసిక బాధలకు గురి అవుతావు. నువ్వు ఆనందస్వరూపమైన ఆత్మతత్త్వాన్నుంచి ఆవిర్భవించేవు. ఈ ప్రాపంచికమైన కోరికల ఉచ్చులో పడకుండా నువ్వు ఎక్కడినుండి వచ్చేవో అక్కడికి తిరిగి చేరుకోవడమే నీకు శాశ్వత ఆనందాన్నిస్తుంది.

- బాబా

వివరాలడిగేడు. స్వామి కంఠస్వర మాధుర్యం, మత సామరస్యపరమైన మానవతా విలువలతో కూడిన వారి ప్రబోధములు, మిరకిల్స్ విన్నాడు.

ఆయన ఒక దివ్య పురుషుడని నమ్ముతానుకాని, ఆయన చేసే మిరకిల్స్ మాత్రం ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి అవరోధం అని నా ఉద్దేశ్యం, అన్నాడు. ఇంద్రాదేవి అతను చెప్పినదంతా విని, ఆయనను చూడటానికి వెళతానంటున్నావు కదా, వెళ్ళి వచ్చి చెప్పు నీ అభిప్రాయం అంది, నవ్వుతూ.

1968లో టోక్యోలో ఒక జూమింగ్ లెన్స్ ఉన్న శక్తివంతమైన కెమెరా తీసుకొని, మ్యూజిక్ రికార్డింగ్ పరికరాలతోనూ నవంబరులో భగవాన్ బాబావారి జన్మదినోత్సవానికి ముందు పుట్టపర్తి వచ్చేడు. 'పసిఫిక్ జాజ్ వరల్డ్ రికార్డ్స్' అనే సంస్థయొక్క ప్రథమ అధ్యక్షుడు రిచర్డ్ బాక్. అతడికి ఫిల్మ్ కెమెరాతో షూట్ చేసుకోవటానికి ఆశ్రమ నిర్వాహక కార్యదర్శి నిబంధనల పూర్వకమైన పర్మిషన్ ఇచ్చేడు.

సర్వజ్ఞులైన స్వామి మొదటి చూపులోనే అతనిపై అనుగ్రహ వర్షం కురిపిస్తూ భుజంమీద చెయ్యి వేసి, "నీకు కావలసిన విధంగా స్వేచ్ఛగా షూట్ చేసుకో. సౌండ్ రికార్డింగ్ చేసుకో" అని అనుజ్ఞ ఇచ్చేరు. అతడు భక్తులకు ఎటువంటి ఇబ్బందీ కలుగకుండా తన పని తాను చేసుకున్నాడు.

పుట్టపర్తి నుండి తిరిగి వెళ్ళిపోయే రోజున స్వామి రిచర్డ్ బాక్ కి ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చేరు. అప్పుడు స్వామి అతని ఛాతీమీద చేతితో రుద్దుతూ 'మళ్ళీ నీకింక హార్డ్ ఎటాక్ రాదు' అన్నారు. సెప్టెంబరులో అతనికి హార్డ్ ఎటాక్ వచ్చినట్లు తాను ఎవరికీ చెప్పలేదు. ఇంద్రాదేవికి కూడా తెలియదు.

తర్వాత స్వామి హస్తచాలనంతో ఒక ఉంగరం సృష్టించి అతని వేలికి తొడుగుతూ, "ఇది నీ ఇల్లు. ఇక్కడికి నీవెప్పుడైనా రావచ్చు" అంటూ ప్రేమపూర్వకంగా అతని చేతిని చరిచినప్పుడు స్వామియొక్క సహజ ప్రేమకు ముగ్ధుడై ఆనంద పారవశ్యం పొందేడు. దానితో స్వామి మిరకిల్స్ పట్ల అతడికి ఉన్న అపోహ తొలగిపోయింది.

స్వప్నంలో స్వామి హామీ

శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థల చైర్మన్ అయిన డా॥ నరేంద్రనాథ్ రెడ్డి వృత్తిరీత్యా కాలిఫోర్నియాలోని సుప్రసిద్ధ ఎన్ డొక్రయినాలజిస్ట్. ఆయన సతీమణి కూడా అక్కడ డాక్టరే. చిరకాలంగా స్వామి భక్తులు. వారికి స్వామి బోధించిన తారక మంత్రం, ఎంత సీరియస్ కండిషన్ లో ఉన్న పేషంటునయినా చిరునవ్వుతో, 'డోన్ట్ వర్రీ, బీ హేపీ' అని పలకరించి ధైర్యం చెప్పటం. ఆవిధంగా డాక్టర్ నరేంద్రనాథ్ పట్ల పేషంట్లు కూడా చాలా గౌరవభావంతో ఉండేవారు. ఏ పేషంటుకి తాను చికిత్స చేసినా, మరో డాక్టర్ స్పెషలిస్టువద్దకు పంపినా స్వామిని ప్రార్థిస్తూ ధైర్యం చెప్పుతుంటారు.

ఒకసారి నగర మేయర్ భార్య గాల్ బ్లాడర్ లో రాళ్ళతో వీరి దగ్గరకు వచ్చింది. ఒక్క రోజు హాస్పిటల్ లో ఉంటే చాలు, 'లేజర్ ట్రీట్ మెంట్'తో నయమైపోతుందని ఆమెకు ధైర్యం చెప్ప, ఆర్మాడియాలోని మెథడిస్టు హాస్పిటల్ లో చేర్చి, అక్కడ అనుభవం గల సర్జన్ కు అప్పజెప్పేరు.

ఆపరేషన్ అయింది. రెండు పూటలు గడిచినా పేషంటు తేరుకోలేదు. మూడో రోజున ఆమె పరిస్థితి విషమించి కోమాలోకి జారుకుంది. వెంటనే డాక్టర్ నరేంద్రనాథ్ ఆ సర్జన్ చేత నిశితంగా పరీక్ష చేయించి పొత్తికడుపు కోసి చూడగా, లేజర్ ట్రీట్ మెంట్లు ప్రభావంతో అక్కడి భాగం బలహీనపడి ఇన్ ఫెక్షన్ కి దారితీసింది. ఆమెను లైఫ్ సపోర్టు సిస్టమ్ మీద ఉంచి చికిత్స చేసేరు.

ఆ రాత్రి నరేంద్రనాథ్ గారు ఆ ప్రమాదకర స్థితినుండి ఆమెను రక్షించమని స్వామిని ప్రార్థించేరు. అతనికి స్వప్నంలో స్వామి కనబడి ఆమె ప్రాణం కాపాడతానని ధైర్యం చెప్పేరు.

మర్నాటినుండి ఆమె కోమాలోనుండి కోలుకోవటమే కాకుండా సంపూర్ణ ఆరోగ్యంతో బయటపడింది. ఆ సర్జన్ అజాగ్రత్తకు క్షమించి, తనపట్ల డా॥ నరేంద్రనాథ్ చూపిన శ్రద్ధకు, ఆయన దైవవిశ్వాసాన్ని ప్రశంసిస్తూ, కృతజ్ఞతాభివందనాలు అర్పించింది.

స్వామి సన్నిధిలో రామబ్రహ్మంగారు

నమ్మిన బంటు

రామబ్రహ్మంగారు భగవాన్ బాబావారి యెడల అచంచల భక్తి విశ్వాసాలతో ఉండిన మహనీయుడు. 1963లో స్వామి, “బృందావనాన్ని నీ స్వంత ఇల్లుగా భావించి ఈ ఆశ్రమాన్ని కాపాడుకో” అని అప్పగించేరు. ఆయనకి స్వామి మాటంటే వేదమే. స్వామి తర్ఫీదు అలాంటిది.

ఒకసారి స్వామి మేడమీద నుండి ‘రామబ్రహ్మం’ అని పిలిచారు. అప్పుడు రామబ్రహ్మంగారి చేతిలో థెర్మో ఫ్లాస్క్ ఉంది. దాన్ని గబగబా వెళ్ళి డ్రైనింగ్ హాల్లో పెట్టి మేడపైకి వెళ్ళేరు.

స్వామి ఆయనని చూసి, “ఏమి? ఎందుకు వచ్చేవు?” అని అడిగేరు.

“స్వామి పిలిచేరు కదా” అన్నారాయన.

“నిమిషం క్రితం పిలిచినప్పుడు రాలేదు. ఇప్పుడు

పనిలేదు, వెళ్ళు” అన్నారు. ఒక నిమిషం ఆలస్యం చేసినందుకు అది స్వామి మందలింపు.

ఆ తరువాత ఒకరోజున ఆశ్రమం తోటలో సేవాదళ్ వాళ్ళ సహాయంతో బోర్వెల్ త్రవ్వబడుతున్నారు. వాళ్ళందరికీ స్వీట్స్ ఇచ్చి రమ్మని స్వామి రామబ్రహ్మంగారిని పంపేరు. వాళ్ళందరికీ పంచిపెట్టి తిరిగి వస్తూ బురదలో కాలుజారి గోతిలో పడుతూ గట్టిగా ‘సాయిరాం’ అని అరిచారు. కాళ్ళు మడతపడి ఉన్నాయి. ఆయనది భారీ శరీరం. కాళి ఎముకలు ప్రాక్కరైయుంటాయనుకుని, నెమ్మదిగా లేచే ప్రయత్నం చేసేరు. అంతే! ఒక్క ఉదుటున లేవగలిగేరు. చకచకా నడుస్తూ స్వామివద్దకు వెళ్ళేరు.

స్వామి, “చూశావా! నువ్వు సాయిరాం అని పిలువగానే నేను వచ్చి నువ్వు గోతిలోంచి బయటపడటానికి సహాయం చేసేను. లేకపోతే నీ ఎముకలు విరిగేవి. నువ్వు పిలువగానే వచ్చాను, నీలాగ నిమిషం ఆలస్యం చేయలేదు” అన్నారు.

రామబ్రహ్మంగారు కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా స్వామి పాదాలపై వ్రాలేరు.

ఒకసారి స్వామి సైజుకు కుట్టిన అంగీ (రోబ్)లను టేబుల్మీద పెట్టేరు. స్వామి ఒక అంగీని మడతలు విప్పి చూసి సరిగ్గానే ఉన్నదని సంతృప్తిపడి, దానిని రామబ్రహ్మంవైపు విసిరి, “నువ్వు వేసుకో” అన్నారు. ఒడ్డు పొడుగు గురించి ఆయన ఒక క్షణం ఆలోచిస్తుంటే స్వామి, “ఊ... వేసుకో” అన్నారు. ఇంక ఆలోచించలేదు, దానిని తొడుక్కోవటం మొదలుపెట్టేరు రామబ్రహ్మంగారు. తొడుక్కున్న కొద్దీ అది సాగటం మొదలుపెట్టి ఆయన భారీ శరీరానికి సరిగ్గా సరిపోయింది. స్వామి పాదాలకు నమస్కరించి తీసేసి దాచుకున్నారు.

ఆవిధంగా స్వామితో ఎన్నో అనుభవాలు పొంది, ఇరవై సంవత్సరాలకు పైగా అచంచల దీక్షతో బృందావన్ కేర్ టేకర్గా స్వామిని సేవించి తరించిన చిరస్మరణీయ మహనీయుడు రామబ్రహ్మంగారు.

ఆ కాలంలో రామబ్రహ్మంగారికి స్వామి కొన్ని వందల జాబులు వ్రాశారు.

(సశేషం)

వైకుంఠ ఏకాదశి పర్వదినం

వైకుంఠ ఏకాదశి పర్వదినమూ ఆంగ్ల నూతన సంవత్సరాదీ అయిన జనవరి 1వ తేదీన ఉదయం శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ బ్రాస్ బ్యాండు బృందము, పూర్వ విద్యార్థుల బ్రాస్ బ్యాండు బృందము సాయి కుల్వంత్ హాలులో భక్తిగీతాలను వినిపించారు.

ఆరోజు సాయంకాలం పూర్వ విద్యార్థులు భగవాన్ బాబావారి చిత్రపటాన్ని పల్లకీలో ఉంచి ఊరేగిస్తూ ప్రశాంతి మందిరానికి ప్రదక్షిణ చేశారు. అనంతరం, పూర్వ విద్యార్థుల బ్రాస్ బ్యాండ్ బృందం శివపంచాక్షరిని, భజన గీతాలను వినిపించింది. గీతాలను వినిపించే సమయంలో మధ్యమధ్య పూర్వ విద్యార్థులు భగవాన్ బాబావారితో కలిగిన దివ్యానుభూతుల మధుర స్మృతులను భక్తులతో పంచుకున్నారు. నూతన సంవత్సర కేక్ ను, “ఎ బ్రిడ్జ్ ఎక్రాస్ టైమ్” భజన సీడీని, పూర్వ విద్యార్థుల సమాచార పత్రం “విద్యుల్లేఖ”ను, వారు నిర్వహించిన సేవా కార్యక్రమాల నివేదికలను భగవాన్ బాబావారి దివ్య చరణాల చెంత సమర్పించారు.

అనంతరం పాత మందిర విశేషాలున్న వీడియోను ప్రదర్శించారు. 1945 డిసెంబరు 14 నాడు భగవాన్ బాబావారు పాత మందిర ప్రవేశం చేశారు. నలుపు, తెలుపు రంగులలో ఉన్న ఈ లఘు చిత్రాలు దివ్య లీలలను, భక్తుల అనుభవాలను, ఆ కాలంలో పుట్టపర్తిలో నెలకొని ఉన్న పరిస్థితులను హృద్యంగా ఆవిష్కరించాయి.

ఇక చివరి కార్యక్రమమయిన ‘ప్రేమామృతం’ నృత్య నాటికకు వైకుంఠం వేదిక. భగవాన్ బాబావారు విద్యార్థులలో వివిధంగా పరివర్తన తీసుకు వస్తారో వివరించటం ఈ నాటిక ప్రధానాంశం. శ్రీమహా విష్ణువుకు, హనుమంతునికి, జాంబవంతునికి, నారదునికి, కనిమ్మనికి మధ్య జరిగిన సంభాషణల రూపంలో ఈ నాటిక కొనసాగింది. శ్రీ సత్యసాయి హాస్టల్ లో జరిగిన యథార్థ సంఘటనలే ఈ నాటికకు ఆధారం.

బాలవికాస్ జాతీయ సమ్మేళనం

2015 జనవరి 3,4 తేదీలలో ప్రశాంతి నిలయంలో నిర్వహించిన బాలవికాస్ జాతీయ సమ్మేళనంలో బాలవికాస్ పూర్వ విద్యార్థినీ విద్యార్థులు, బాలవికాస్ మూడవ గ్రూపు బాలులు పాల్గొన్నారు.

జనవరి 3వ తేదీన ఉదయం జ్యోతి ప్రజ్వలనంతో సమ్మేళనం ప్రారంభమైంది. వేద ప్రవచన బృందగానాల అనంతరం బీహార్, జార్ఖండ్, హర్యానా, మణిపూర్ రాష్ట్రాల బాలవికాస్ విభాగాలవారు నివేదికలు సమర్పించారు. యునైటెడ్ కింగ్ డమ్ నుండి వచ్చిన శ్రీ అజిత్ పోపట్ ప్రసంగించారు.

ఆరోజు సాయంకాలం ఆంధ్రప్రదేశ్ బాలవికాస్ బాలులు, కర్ణాటక బాలవికాస్ బాలులు విడివిడిగా బ్రాస్ బ్యాండ్ వాదనను వినిపించారు. ఒడిషా బాలవికాస్ బాలల వేద పఠనానంతరం అఖిల భారత బాలవికాస్ బాలులు బృంద గానం చేశారు.

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల జాతీయ ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ నిమీష్ పాండ్యా బాలవికాస్ ఉద్యమ స్ఫూర్తిని శ్లాఘించారు. దశాబ్దాల క్రితం భగవాన్ బాబా నాటిన మొక్క నేడు మహావృక్షమై, శాఖోపశాఖలుగా ప్రపంచ మంతటా విస్తరిల్లి, వినూత్నమైన సమాజ నిర్మాణానికి పాటుపడుతున్నది అన్నారు.

అనంతరం వివిధ రాష్ట్రాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ శ్రీ పంకజ్ ద్వివేది (మధ్యప్రదేశ్), కుమారి పూజాసేన్ గుప్తా (పశ్చిమ బెంగాల్), శ్రీ సౌరభ్ (ఉత్తరప్రదేశ్), డా॥ సదాశివన్ (పుదుచ్చేరి) ప్రసంగించారు.

తదుపరి బాలవికాస్ నేషనల్ కోఆర్డినేటర్ శ్రీమతి నీతాభిన్నా, డిప్యూటీ కోఆర్డినేటర్ శ్రీమతి కమలా పాండ్య ఈ సందర్భంగా ప్రచురించిన వ్యాసాల సంపుటిని భగవాన్ దివ్య చరణాల చెంత సమర్పించారు.

అనంతరం సాయిసంస్థలలో పూర్తికాలం పనిచేస్తున్న బాలవికాస్ పూర్వ విద్యార్థిని విద్యార్థులకు సన్మానం జరిగింది. తదుపరి బాలవికాస్ విద్యార్థులు సత్య (మధ్యప్రదేశ్), సాయితేజ (కర్ణాటక) ప్రసంగించారు.

జనవరి 4వ తేదీన జరిగిన బాలవికాస్ సమావేశం అఖిల బాలవికాస్ బాలల బ్యాండు వాదనతో ప్రారంభం కాగా బాలవికాస్ విద్యార్థిని విద్యార్థులు, గురువులు, అధికారులు 'సర్వరోగ నివారిణి గాయత్రి' పాట పాడుతూ సాయికుల్పంత్ హాలులోకి ప్రవేశించారు. వ్యక్తులలో బాలవికాస్ ఉద్యమం గొనివస్తున్న పరివర్తనకు చిహ్నంగా దండాన్ని (Wand of Transformation) ధరించిన వ్యక్తి ముందు నడువగా ఇతరులు అనుసరించారు. వీరందరూ కుల్పంత్ హాలులో ఆసీనులై సంకీర్తన చేశారు.

పూజ నుండి వచ్చిన బాలవికాస్ విద్యార్థిని భగవాన్ బాబావారి దివ్యప్రేమయే వ్యక్తులలో పరివర్తన గొనివచ్చే మంత్రదండమన్నారు.

శ్రీమతి కమలా పాండ్య నేతృత్వంలో స్నాతకోత్సవ ప్రతిజ్ఞ చేసిన అనంతరం వందలాది విద్యార్థిని విద్యార్థులు పట్టాలను అందుకున్నారు. బాలవికాస్ పూర్వ విద్యార్థి అవినాష్ వాసుదేవ్ తన ప్రసంగంలో భగవాన్ బాబావారి ప్రకటన, "నీవు నావైపు ఒక అడుగు వేస్తే నేను నీవైపు పది అడుగులు వేస్తాను"ను ఉటంకిస్తూ, బాలవికాస్ దివ్యత్వం వైపు వేసే తొలి అడుగు అన్నారు. సాయి సంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులు శ్రీ వి. శ్రీనివాసన్, "విషయవాసనలనుండి రక్షించే కవచమే బాలవికాస్" అన్నారు. విద్య జీవిత పరమావధి సాధించటానికేగాని జీవనోపాధికోసం కాదన్న సత్యాన్ని గ్రహించినప్పుడు భగవాన్ బాబా నుండి మనం యథార్థమైన పట్టాను అందుకోగలమన్నారు.

అనంతరం, ప్రతిభావంతులైన బాలవికాస్ పూర్వ విద్యార్థిని విద్యార్థులకు భారత ప్రభుత్వంలో కల్చర్ మరియు టూరిజం విభాగపు స్టేట్ మినిష్టర్ శ్రీపాద

యశోనాయక్ పురస్కారాలను అందించారు. సాయి సంస్థలు చేపడుతున్న సేవాకార్యక్రమాలకు ప్రభుత్వ సహకారముంటుందని చెప్పారు.

క్రీడా సాంస్కృతికోత్సవాలు

శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థల వార్షిక క్రీడా, సాంస్కృతికోత్సవాలు ప్రశాంతి నిలయంలో జనవరి 11 నుండి 14 వరకు జరిగాయి. శ్రీ సత్యసాయి ప్రైమరీ స్కూలు, హైయర్ సెకండరీ స్కూలు, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థకు చెందిన నాలుగు క్యాంపస్ల విద్యార్థిని విద్యార్థులు 2000 మంది ఈ ఉత్సవాలలో పాల్గొన్నారు. ఆరు సంవత్సరాల వయసులో ఉన్న బాలల నుండి 25 సంవత్సరాల వయసు ఉన్నవారి వరకు ఈ క్రీడోత్సవాలలో ఒకే స్పూర్తిని చూపించటం విశేషం. దానికి కారణం ఈ ఉత్సవాలలో పోటీతత్వంకంటే సామరస్యానికి, సహకారానికి, ఐకమత్యానికి, దీక్షకు, క్రమశిక్షణకు, స్థైర్యానికి ప్రాధాన్యముండటమే. ప్రతిభా పాటవాలను వ్యక్తీకరించటానికి ప్రతి విద్యార్థిని విద్యార్థికి అవకాశం లభించింది. వేలాదిమంది ఈ క్రీడోత్సవాన్ని వీక్షించారు. స్టేడియం అంతటా ఏర్పాటు చేయబడిన తెలుపు, నారింజ రంగుల బ్యానర్లు విద్యార్థులకు, సాయిమాతకు మధ్యగల అన్యోన్య ప్రేమబంధానికి ప్రతీకగా నిలిచాయి. ఇది భగవాన్ బాబావారి 90వ జన్మదినోత్సవ సంవత్సరం కావటంతో, అవిషయాన్ని బ్యానర్లు ప్రస్ఫుటంగా ప్రకటించాయి.

జనవరి 11వ తేదీన ఉదయం గం 8 లకు కప్పులేని కారులో భగవాన్ బాబావారి చిత్రపటాన్ని ఉంచి, మోటార్ సైకిళ్ళ ఎస్కార్తో, వేదపఠనంతో, బ్రాస్ బ్యాండ్ వాదనతో శాంతి వేదికకు తోడ్కొని వచ్చారు. వేదికపై సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు, ఆశ్రమ నిర్వాహకులు, అతిథులు ఆసీనులైనారు. విశ్వవిద్యాలయ పతాకాన్ని ఆవిష్కరించిన అనంతరం విద్యార్థిని విద్యార్థులు కవాతు చేసి, శాంతివేదికవద్ద స్వామికి ప్రణామములు అర్పించారు.

విద్యార్థిని విద్యార్థులు క్రీడోత్సవాల ప్రతిజ్ఞ చేసిన అనంతరం క్రీడాజ్యోతిని వెలిగించారు. ఆ జ్యోతిని ఈ

సంవత్సరపు క్రీడోత్సవాల చిహ్నం రెక్కల ధవళ వర్ణ అశ్వం హనుమ గిరిపై ఉన్న ప్రధాన జ్యోతిని వెలిగించింది.

తదుపరి శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ ప్రశాంతి నిలయం, బృందావనం, ముద్దేనహళ్ళి, సంగీత కళాశాల విద్యార్థులు, శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు బాలురు ఒకే బృందంగా ప్రదర్శనలను ఇచ్చారు. సింహ నృత్యము, జర్మన్ వీల్స్ పై విన్యాసాలు, మోటార్ సైకిళ్ళపై అతివేగంగా వెళుతూ ఇచ్చిన ప్రదర్శనలు ప్రేక్షకులలో ఉత్సాహాన్ని రేపాయి.

శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్, వైట్ ఫీల్డ్ నర్సింగ్ కళాశాల విద్యార్థినులు చైనీస్ ఫ్యాన్ డ్యాన్స్ ను ప్రదర్శించారు. పొడవైన, వివిధ వర్ణముల వీసన కజ్జల ధరించి బాలభానుడు, ఇంద్రధనుస్సు, వికసిస్తున్న పూల ఆకృతులుగా ఏర్పడ్డారు. వీరు ధరించిన రెక్కల వర్ణములు క్రమము తప్పక మారుతూండటం ఇంపైన దృశ్యం.

అపరాహ్మవేళ తిరిగి భగవాన్ బాబావారిని హిల్ వ్యూ స్టేడియంలోకి హనుమ వేషధారణలో ఉన్న శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూలు బాలలు స్వాగత పూర్వకంగా తోడ్కొని వచ్చారు. ఈశ్వరమ్మ ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూలు విద్యార్థులు వారి ప్రదర్శనలకు ఎంచుకున్న ఇతివృత్తం - శరీరాన్ని వంచి కష్టపడి పనిచేయటం, ఇంద్రియ నిగ్రహాన్ని అలవర్చుకోవటం, మనస్సుపై సంపూర్ణ ఆధిపత్యాన్ని సాధించటం. ఈ మూడు అంశాలకు ప్రతీకగా వీరు విన్యాసాలను, నృత్యాలను ప్రదర్శించారు. ధనుస్సు, శరముల ఆకృతిగా ఏర్పడి, భక్తి భావంతో నిరంతర నామస్మరణతో మనసును నియంత్రించవచ్చునని తెలియజేశారు.

శ్రీ సత్యసాయి ప్రైమరీ స్కూల్ బాలల ప్రదర్శనలో పాత్రలను శిరస్సుపై ధరించి చేసిన రిబ్బన్ డ్యాన్సు, బన్ని డ్రిల్ డ్యాన్సు, అంబ్రిల్లా డ్యాన్సు, ఎల్ ఇడి లైట్లతో చేసిన విన్యాసాలు చోటుచేసుకున్నాయి. తదుపరి శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ, శ్రీ సత్యసాయి మీర్చురి సంగీత కళాశాల, శ్రీ సత్యసాయి హైస్కూల్ విద్యార్థులు దాండియా, భాంగ్రా, పాండురంగ నృత్యాలను, తైచీ,

కరాటె, నన్ చాక్ లను ప్రదర్శించారు. సూర్యాస్తమయం తరువాత విద్యార్థులు ఎల్ ఇడి లైట్లను దుస్తులపై ధరించి నేలమీద, గాలిలో, బంగి రోప్స్ పై చేసిన విన్యాసాలు అత్యంత ఆకర్షణీయంగా ఉన్నాయి. చివరగా బాణసంచా కాల్చారు. గం 7.15 లకు భగవాన్ బాబావారికి మంగళ హారతి ఇచ్చారు.

క్రీడోత్సవానంతరం సాయంవేళలలో విద్యార్థిని విద్యార్థులు సాయికుల్వంత్ హాలులో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు. జనవరి 12వ తేదీన బృందావనం క్యాంపస్ విద్యార్థులు పాశ్చాత్య సంగీతాన్ని, భజన పాటలను వినిపించారు.

మతసామరస్యంపై విద్యార్థినుల ప్రదర్శన

జనవరి 13వ తేదీన అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు లఘు చిత్రముల సహాయంతో నిర్మల ప్రేమ సర్వమతములకు ఆధారమని తెలియజేశారు. వివిధ మత విశ్వాసముల ప్రబోధములకు సంబంధించిన దృశ్యములను ప్రదర్శించినప్పుడు విద్యార్థినులు ఆయా మతములకు సంబంధించిన ప్రార్థనా గీతాలను అలపించారు. “భగవాన్ బాబావారి సూక్తి, “ఉన్నది ఒకటే మతము, అది ప్రేమమతము” ఈ ప్రదర్శనకు స్ఫూర్తి.

బహుమతి ప్రదానోత్సవం

జనవరి 14వ తేదీన ఉదయం బహుమతి ప్రదానం వేద ప్రవచనంతో, పతాకాలను ధరించిన విద్యార్థుల కవాతుతో, బ్రాస్ బ్యాండ్ వాదనతో ప్రారంభమైంది. బృందావనం క్యాంపస్ డైరెక్టర్ శ్రీ సంజయ్ సహానీ, ఇంకా శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ క్యాంపస్ ప్రతినిధులు వారి ప్రసంగాలలో విద్యార్థులతోపాటు అధ్యాపకులు కూడా క్రియాశీలక పాత్ర వహించిన వార్షిక క్రీడోత్సవాలు విద్యార్థులకు, అధ్యాపకులకు స్వామితో గల బాంధవ్యాన్ని మరింత సన్నిహితం చేశాయని తెలియజేశారు.

అనంతరం వ్యవస్థాపక దివ్య ఛాన్సలర్ ట్రోఫీలను ఆయా విద్యాలయాల కెప్టెన్లకు, వైస్ కెప్టెన్లకు, బ్రష్టు మెంబరు శ్రీ కె.చక్రవర్తి, రిజిస్ట్రార్ శ్రీ సరేన్ రామ్ జీ, కంట్రోలర్ శ్రీ రంగరాజన్లు అందజేశారు.

తదుపరి శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ వైస్ ఛాన్సలర్ శ్రీ కె.బి.ఆర్. వర్మ ప్రతిభావంతులైన 28 మంది విద్యార్థిని విద్యార్థులకు ఛాంపియన్ ట్రోఫీలను అందజేశారు.

అనంతరం ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ పాపభీతి, దైవప్రీతి, సంఘనీతి ఉన్నప్పుడే విద్యకు సార్థకత అన్నారు. ఈ సుగుణాలు ప్రతి వ్యక్తి తన కర్తవ్యాన్ని దైవవిశ్వాసంతో నెరవేర్చడానికి, ధర్మాన్ని అనుసరించటానికి తోడ్పడుతాయన్నారు.

అవతార రహస్యం - నాటిక

జనవరి 14వ తేదీన సాయంవేళలో శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ, శ్రీ సత్యసాయి మీర్చురి సంగీత కళాశాల, ఇంకా శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు విద్యార్థులు కలసి సమర్పించిన నాటికలో మానవత్వం నుండి మాధవత్వానికి జరిపే ప్రస్థానాన్ని వివరించారు. గమ్యస్థానమును చేరినప్పుడు 'నేను నేనే', అంటే దైవం తనకంటే భిన్నంకాదని తెలుస్తుందని, మానవునిలో ఈ ప్రజ్ఞానాన్ని కలిగించటానికే భగవంతుడు ఈ పుడమిపై అవతరిస్తాడని ఈ నాటిక తెలియజేసింది.

త్యాగరాజ ఆరాధన

జనవరి 15వ తేదీన ఉదయం మకర సంక్రాంతి పర్వదినాన్ని పురస్కరించుకొని ప్రశాంతి నిలయంలో వివిధ సంస్థలలో పనిచేస్తున్న సాయి పూర్వ విద్యార్థులు భక్తి గీతాలను గానం చేశారు.

ఆరోజు సాయం సమయంలో శ్రీ సత్యసాయి మీర్చురి సంగీత కళాశాల విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు తమ సంకీర్తనను త్యాగరాజ పంచరత్న కృతులలోని 'జగదానంద కారకా...' తో ప్రారంభించారు. 'వేణుగాన లోలుని' కృతిని పాడిన తరువాత వీణావాదనను, మృదంగ వాదనను వినిపించారు. 'ఎందరో మహానుభావులు' వీరు పాడిన చివరి కృతి.

వైట్ ఫీల్డ్ హాస్పిటల్ వార్షికోత్సవం

శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్, వైట్ ఫీల్డ్ 14వ వార్షికోత్సవాన్ని హాస్పిటల్ సిబ్బంది జనవరి 18న

ప్రశాంతి నిలయంలో జరుపుకున్నారు. భగవాన్ బాబా 2001 జనవరి 19న ఆనాటి భారత ప్రధాని శ్రీ అటల్ బిహారీ వాజ్ పేయి సమక్షంలో ఈ హాస్పిటల్ ను ప్రారంభించారు. వార్షికోత్సవంనాడు హాస్పిటల్ సిబ్బంది ఇచ్చిన ప్రదర్శనలో చోటుచేసుకున్న విషయాలు:

1999 మే నెలలో భగవాన్ బాబా హాస్పిటల్ భవన నిర్మాణానికి అనువైన స్థలకోసం చూడటం, భవన నిర్మాణ నిపుణులను స్వయంగా ఎంపిక చేయటం, నిర్మాణం జరిగే సమయంలో తరచూ స్వామి ఆ ప్రదేశాన్ని సందర్శించి తగిన సూచనలను ఇవ్వటం, 75 అడుగుల ఎత్తులో గుమ్మటాకారంలో కప్పును నిర్మించటం.

భగవాన్ బాబావారి దివ్య సంకల్పం మానవునికోసం మాధవుడు నిర్మించిన దేవాలయంగా రూపుదాల్చిందని ఈ ప్రదర్శనలో తెలియజేశారు.

హాస్పిటల్ డైరెక్టర్ డా॥ స్వర్ణ భరద్వాజ్ వార్షిక నివేదిక 'మనో హృదయ్'ను స్వామి పాదపద్మములచెంత సమర్పించారు.

కేరళ పాత్రికేయుల పర్తియాశ్ర

కేరళ రాష్ట్రంలో వివిధ పత్రికలలో, టీవీ ఛానళ్ళలో పని చేస్తున్న 86 మంది పాత్రికేయులు ప్రశాంతి నిలయం వచ్చి జనవరి 23 నుండి 26 వరకు ఆశ్రమంలో విడిది చేసి, సాయి సంస్థలు విద్య, వైద్య, సమాజ సేవా రంగాలలో మానవాళికి అందిస్తున్న సేవలగురించి ప్రత్యక్షంగా తెలుసుకున్నారు. వీరు శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ కె. చక్రవర్తి, శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్, సెక్రటరీ శ్రీ జి.ఎస్.ఆర్.సి.వి. ప్రసాదరావు, రేడియో సాయి డైరెక్టర్ డా॥ జి. వెంకట్రామన్, ప్రొ॥ అనిల్ కుమార్ గార్లతో, సాయి విద్యార్థులతో సమావేశమై భగవాన్ స్థాపించిన సంస్థల గురించి, వారు నిర్దేశించిన మార్గదర్శక సూత్రాల ఒరవడిలో ప్రపంచవ్యాప్తంగా నైతిక, ఆధ్యాత్మిక రంగాలలో జరుగుతున్న అభ్యున్నతినిగురించి తెలుసుకున్నారు.

- దివి చతుర్వేది

(ప్రశాంతి నిలయం)

భగవంతుడు - ప్రపంచం - నీవు

మహాభారత యుద్ధమునకు ముందుగా దుర్యోధనుడు, అర్జునుడు ఇరువురూ కృష్ణుని సహాయాన్ని అర్థించడానికి వెళ్లారు. వీరు వస్తున్నారని తెలిసి నటన సూత్రధారియైన కృష్ణుడు వారిరువురు వచ్చే సమయానికి కళ్లు మూసుకొని నిద్రను నటిస్తూ పడుకున్నాడు.

ఇరువురు కృష్ణుడు ఉన్న మందిరంలోనికి ప్రవేశించారు. అర్జునుడు శ్రీకృష్ణుని పాదములవద్ద భయభక్తులతో ఆసీనుడయినాడు. దుర్యోధనుడు అతి దర్బముతో కృష్ణుని తలవద్ద ఉన్న ఆసనములో కూర్చున్నాడు.

కొంతసేపటికి కృష్ణుడు కళ్లు తెరచి పాదములవద్ద కూర్చుని ఉన్న అర్జునుని చూసి, “అర్జునా! ఎప్పుడు వచ్చావు? ఏమిటి విషయం?” అని ప్రశ్నించాడు.

ఇంతలోనే దుర్యోధనునిలో అసహనం, అసూయ, అహంకారములు చెలరేగాయి - నిద్రలేచిన వెంటనే కృష్ణుడు మొట్టమొదట అర్జునుడినే పలుకరించాడు; తనను చూడనేలేదు కదా అని.

అర్జునుడు చేతులు జోడించి, “కృష్ణా! నీ సహాయాన్ని అర్థించడానికి వచ్చాను” అన్నాడు.

“అర్జునా! నీకు ఏమి కావాలి?” అని మరల అడిగాడు కృష్ణుడు.

మొట్టమొదట కోరినవన్నీ అర్జునునికే ఇస్తాడేమోనన్న భయం, అసూయలతో దుర్యోధనుడు “కృష్ణా! నేను కూడా నీ సహాయంకోసమే వచ్చాను” అని అంటూ ముందుకు వచ్చాడు.

“నీవు ఎప్పుడు వచ్చావు బావా!” అని దుర్యోధనుని పలుకరించి, “నేను ఒక్కడినే మీ ఇద్దరిలో ఒకరివైపునకు వస్తాను. నా సైన్యాన్ని మరొకరికి ఇస్తాను. నీకు నా సైన్యము కావాలా? నేను కావాలా?” అని అర్జునుని ప్రశ్నించాడు.

“నీవు తప్ప ఇంక ఏమీ నాకు అవసరం లేదు కృష్ణా!” అన్నాడు అర్జునుడు. వెంటనే ఎంతో సంతోషంగా, “నీ సైన్యమంతా నాకు కావాలి కృష్ణా!” అన్నాడు దుర్యోధనుడు.

దుర్యోధనునికి కృష్ణుడు తన సైన్యమునంతా ఇచ్చి పంపివేశాడు. అర్జునుని వీపు ప్రేమతో నిమిరాడు మెచ్చుకోలుగా. ఈ ఘట్టమునుండి మనము తెలుసుకో వలసింది ఏమిటి?

ఏ మానవులు First God, Next World, Last I అని నిరంతరం భావించి ఆవిధంగా నడుచుకుంటారో వారు విజయులవుతారు. పాండవులు నిరంతరం కృష్ణుణ్ణి తలంచేవారు. ఇక కౌరవుల వంటి మానవులు First I, Next World, Last God అని భావిస్తూ ఆవిధంగా నడుచుకుంటూ భగవంతునికి దూరమై పతనమవుతారు.

- బాబా

చిత్రరచన: భావరాజు వెంకట సత్యమూర్తి

మనో చాంచల్యం వీడండి

మీ మనస్సులో ఒక రూప నామములపై దృఢ విశ్వాసమేర్పడిన తరువాత, ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ మనస్సు చంచలమవ్వకూడదు. మనస్సే అనేకవిధములైన మాయను కల్పిస్తుంది. చంచలత్వం కల్పించే ప్రయత్నం చేస్తుంది. ఆ మనో చాంచల్యాన్ని దృఢ చిత్తంతో అధిగమించి ఇష్ట దైవాన్ని నిశ్చలం నిర్మలం అయిన ఏకాగ్రతతో ఆరాధించండి. “మొదట దైవం, తరువాత ప్రపంచం, చివర నేను” అనే వరుసక్రమంలో మీ నిష్కళంక ప్రేమను పంచండి. నిస్వార్థమైన ఆ ఆరాధనా క్రమమే మీకు ఫలసిద్ధిని ప్రసాదిస్తుంది.

- బాబా

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences

EPIP Area, Whitefield, Bangalore-560066

Tel: 080-28004600 Extn 4641, 4642, 4605 - **Fax:** 080-28411502 -

Email: registrarblr@sssihms.org.in

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences, Whitefield, Bangalore is offering 4 years course leading to Bachelors degree in Nursing (**for Girl Students only**) and 3 ½ year courses leading to Bachelors degree in Anesthesia Technology, Cardiac Care Technology, Imaging Technology, Medical Laboratory Technology and Perfusion Technology (**for Girl Students only**).

Applications are invited from candidates who fulfill the eligibility criteria as given below.

1. **AGE:**

Candidates should have completed minimum 17 years and maximum 25 years of age on or before 31st of December in the year of application for admission.

2. **QUALIFICATION:**

10+2, PUC or any other qualifying examination conducted by Boards/ Councils/ Intermediate Education established by State Governments/ Central Government and recognized as equivalent to two year Pre-University examination by the Rajiv Gandhi University of Health Sciences/ Association of Indian Universities (AIU).

3. **SUBJECTS IN 10+2/ PUC:**

Candidates should have passed subjects of Physics, Chemistry, Biology and English (PCBE) individually and must have obtained a minimum of not less than 45% marks put together in all these subjects. **For B.Sc Imaging Technology, the candidate should also have passed with Mathematics, Biology, Physics, Chemistry and English with an aggregate of 45%.**

Candidates desirous of applying can download the application form from the website and send the same by post. Incomplete applications, applications in a different format and applications not meeting the eligibility criteria will be rejected. The applications will be entertained from 1st March 2015 to 30th April 2015. The date of entrance exam will be intimated separately.

For further details log on to www.wfd.sssihms.org.in

Director

SRI SATHYA SAI GENERAL HOSPITAL
Prasanthi Nilayam – 515134 Puttaparthi, Anantapur Dist, A.P
mail: hrmgh@sssihms.org.in , Phone 08555-287256, Fax 08555-289409

Applications are invited for the following posts:

Senior Resident/ Junior Consultant in the Departments of

1. Obstetrics & Gynecology. 2. General Surgery 3. E.N.T

Qualification : M.B.B.S + MD/ D.G.O

M.B.B.S + MS (General Surgery)

M.B.B.S + MS (Otolaryngology)

Scale of Pay :

Senior Resident (with PG Degree): Pay band 15600-39100, Grade Pay 6600 –
Gross Pay Rs 48165/-

Junior Consultant : Pay band 15600 -39100, Grade pay 7600. Gross Pay Rs 71915/-

4. Junior Residents/ Medical Officers for the Department of Obstetrics & Gynaecology on Consolidated Pay / Regular scale - Qualification : M.B.B.S

Apply to the Medical Superintendent, Sri Sathya Sai General Hospital, Prasanthi Nilayam, with full Bio-data and a photograph.

Medical Superintendent

సనాతన సారథి

FORM 4 (రూల్ నెం. 8 చూడండి)

1. ప్రచురణ స్థలము : శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి
ప్రెస్, ప్రశాంతినిలయం, అనంతపురం జిల్లా-515134
2. ప్రచురణ ఎన్నాళ్ళకు? : ప్రతి మాసమునకు
3. ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : శ్రీ కె.ఎస్. రాజన్
భారతీయ పౌరుడా? : అవును
చిరునామా : WEST 2, C - 22, ప్రశాంతి నిలయం- 515134
4. సంపాదకుడు : శ్రీ బి.వి. రమణరావు
భారతీయ పౌరుడా? : అవును
చిరునామా : WEST 1, B - 27, ప్రశాంతి నిలయం- 515134
5. తేదీ 28.2.2015 నాటికి ఈ పత్రికయొక్క స్వంతదారులు మరియు మొత్తం మూలధనంలో ఒక శాతం కంటే ఎక్కువవాటా కలిగిన భాగస్వాములు లేక పేరు హోల్డర్లయొక్క పేర్లు, చిరునామా : శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా - 515134
కె.ఎస్. రాజన్ అను పేరుగల నేను పైన వివరింపబడిన విషయములన్నీ నాకు తెలిసినంతవరకు నిజమని ఇందుమూలముగా ధ్రువీకరించుచున్నాను.

తేదీ 1.03.2015

(సం॥) కె.ఎస్. రాజన్

శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థల వార్షిక సాంస్కృతిక క్రీడోత్సవం, 2015 జనవరి 11

Date of Publication 23rd February

బాలవికాస్ జాతీయ సమ్మేళనం

మత సామరస్యంపై విద్యార్థిసుల ప్రదర్శన

'అవతార రహస్యం' నాటిక

'బ్రహ్మ విత్ బ్రహ్మైవ భవతి'

మానవ జీవితం ఎంతో పవిత్రమైనది, దివ్యమైనది, భవ్యమైనది. ఇంతటి విలువైన ఈ జీవితాన్ని తుచ్ఛమైన ప్రాపంచిక కోరికలు తీర్చుకోవటానికి ఉపయోగించటం అవివేకం. అవన్నీ నీ దేహానికి సంబంధించినవి. నీవు దేహానివన్న భ్రాంతిలో వాటికొరకు ప్రాకులాడుతున్నావు. నువ్వు దేహానివి కావు, దేహివి. నీ దేహం నీకొక పనిముట్టు. నువ్వు ద్రష్టవు, నీ శరీరం దృశ్యం. ఆత్మస్వరూపుడవైన నువ్వు మాస్టర్వి. నీ దేహం నీ సర్వేంటు. పవిత్రమైన కార్యములు చెయ్యటానికి నీ దేహాన్ని ఉపయోగపెట్టు. అప్పుడే నీ మానవత్వం దివ్యత్వంగా మారుతుంది. నీ నిజతత్వమైన ఆత్మస్వరూపునిగా నిన్ను నీవు నిరూపించుకుంటావు. "బ్రహ్మ విత్ బ్రహ్మైవ భవతి". దీనికి మార్గమొక్కటే - నిరంతర దైవచింతన. ఆ దైవచింతనే నిన్ను ఆత్మజ్ఞానానుసారం నడుచుకొనేలా ప్రేరేపిస్తుంది. అవిధంగా నీవు నీ పరమావధి అయిన పరమాత్మను చేరతావు.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.